

ΕΓΚΡΙΣΗ ΕΙΔΙΚΟΥ ΠΛΑΙΣΙΟΥ ΧΩΡΟΤΑΞΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΦΟΡΟΥ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΑΡΑΚΤΙΟ ΧΩΡΟ ΚΑΙ ΤΑ ΝΗΣΙΑ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ ΜΕΛΕΤΗΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ ΑΥΤΟΥ

Η Επιτροπή Συντονισμού της Κυβερνητικής Πολιτικής στον τομέα του Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης

Α. Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις του ν. 2742/1999 «Χωροταξικός σχεδιασμός και αειφόρος ανάπτυξη και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ 207 Α').
2. Τις διατάξεις της υπ' αρ. ΥΠΕΧΩΔΕ/ΕΥΠΕ/οικ.107017/28.08.2006 Κοινής Απόφασης των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και του Υφυπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης «Εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων, σε συμμόρφωση με τις διατάξεις της οδηγίας 2001/42/ΕΚ «σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων» του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Ιουνίου 2001» (ΦΕΚ 1225 Β'/5.9.2006).
3. Το Γενικό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης (ΦΕΚ 128 Α'/3-7-2008), και τα Ειδικά Πλαίσια Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης για τις Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας (ΦΕΚ 2464 Β'/03-12-2008), τη Βιομηχανία (ΦΕΚ 151 ΑΑΠ/13-04-2009) και τον Τουρισμό (ΦΕΚ 1138 Β'/11-06-2009).
4. Την από Στρατηγική Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (Σ.Π.Μ.Ε.) για το Ειδικό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης για τον Παράκτιο Χώρο.
5. Την από ανακοίνωση που δημοσιεύθηκε στις εφημερίδες και, με την οποία γνωστοποιήθηκε στο κοινό η έναρξη της διαδικασίας διαβούλευσης επί της οικείας Σ.Π.Μ.Ε.
6. Τις υπ' αρ. γνωμοδοτήσεις των Περιφερειακών Συμβουλίων Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης, Αττικής, Βορείου Αιγαίου, Δυτικής Ελλάδας, Δυτικής Μακεδονίας, Ηπείρου, Θεσσαλίας, Ιονίων Νήσων, Κεντρικής Μακεδονίας, Κρήτης, Νοτίου Αιγαίου, Πελοποννήσου και Στερεάς Ελλάδας, αντιστοίχως.
7. Τις υπ' αρ. γνωμοδοτήσεις των Εκτελεστικών Επιτροπών των Οργανισμών Αθήνας και Θεσσαλονίκης αντιστοίχως.
8. Τα υπ' αρ. έγγραφα των Διευθύνσεων Περιβαλλοντικού Σχεδιασμού, Πολεοδομικού Σχεδιασμού και Ελέγχου Ατμοσφαιρικής Ρύπανσης και Θορύβου (Ε.Α.Ρ.Θ.) του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε.
9. Τα υπ' αρ. έγγραφα των Διευθύνσεων του Υπουργείου Πολιτισμού, τα υπ' αρ. έγγραφα των Διευθύνσεων του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, τα υπ' αρ. έγγραφα των Διευθύνσεων

του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας, τα υπ' αρ. ... έγγραφα των Διευθύνσεων του Υπουργείου Ανάπτυξης, τα υπ' αρ. έγγραφα των Διευθύνσεων του Υπουργείου Τουριστικής Ανάπτυξης και τα υπ' αρ. έγγραφα των Διευθύνσεων του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών.

10. Την από εισήγηση της Διεύθυνσης Χωροταξίας του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. προς το Εθνικό Συμβούλιο Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης.
11. Τη γνωμοδότηση από του Εθνικού Συμβουλίου Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης.
12. Την από εισήγηση της Διεύθυνσης Χωροταξίας του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. προς την Επιτροπή Συντονισμού της Κυβερνητικής Πολιτικής στον τομέα του Χωροταξικού Σχεδιασμού και της Αειφόρου Ανάπτυξης.
13. Το γεγονός ότι από τις κανονιστικές διατάξεις της απόφασης αυτής δεν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του κρατικού προϋπολογισμού και των οικείων Ο.Τ.Α.

Β. Λαμβάνοντας υπόψη:

1. Τη Σύσταση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ης Μαΐου 2002, σχετικά με την εφαρμογή στην Ευρώπη της Ολοκληρωμένης Διαχείρισης των Παράκτιων Ζωνών (ΕΕ L 148 της 06/06/2002, σ. 24).
2. Την Εθνική Έκθεση για την Ολοκληρωμένη Διαχείριση των Παράκτιων Ζωνών της χώρας που καταρτίσθηκε από το Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. τον Μάρτιο του 2006.
3. Το Πρωτόκολλο για την Ολοκληρωμένη Διαχείριση Παράκτιων Περιοχών στη Μεσόγειο, που υπέγραψε και η Ελλάδα στις 21/1/2008 και προσυπέγραψε η Ευρωπαϊκή Ένωση τον Δεκέμβριο του 2008 στα πλαίσια του Μεσογειακού Σχεδίου Δράσης (MAP/UNEP) και της Σύμβασης της Βαρκελώνης.

Γ. Εκτιμώντας ιδίως τα ακόλουθα:

1. Ο παράκτιος χώρος, μεταβατική ζώνη μεταξύ του χερσαίου και του θαλάσσιου χώρου με διαρκείς αλληλεπιδράσεις, συνιστά μian ιδιαίτερη γεωγραφική ενότητα του ελληνικού χώρου που χαρακτηρίζεται από σημαντικό βιολογικό, γεωφυσικό, αισθητικό, πολιτισμικό και οικονομικό πλούτο, ενώ ταυτόχρονα αποτελεί πολύτιμο φυσικό πόρο και κοινή κληρονομιά, η οποία πρέπει να διασφαλιστεί για τις παρούσες και τις μελλοντικές γενιές στο πλαίσιο των αρχών της βιώσιμης ανάπτυξης.
2. Ο ελληνικός παράκτιος χώρος συγκεντρώνει ένα πολύ μεγάλο ποσοστό πληθυσμού της χώρας, τα περισσότερα από τα μεγάλα αστικά κέντρα (Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Πάτρα, Ηράκλειο, Βόλο, Καβάλα, κ.α.), πλήθος φυσικών και παραγωγικών πόρων και δραστηριοτήτων, τις υποδομές θαλάσσιων μεταφορών και

επικοινωνιών και σημαντικό μέρος λοιπών δικτύων υποδομής. Παράλληλως, παρουσιάζει μεγάλη ιστορική και πολιτισμική ποικιλότητα τόσο σε αρχαιολογικούς χώρους, ιστορικούς τόπους και μνημεία όσο και σε νεώτερους οικισμούς. Ως συνέπεια, ελκύει εξαιρετικά μεγάλο αριθμό εσωτερικών και εξωτερικών τουριστών και επισκεπτών, γεγονός που αποτελεί ταυτόχρονα πηγή εισοδήματος και ευκαιρία πολιτισμικών ανταλλαγών αλλά και αιτία πιέσεων στα ευαίσθητα οικοσυστήματα της ελληνικής ακτογραμμής, που αποτελεί το ένα τέταρτο της ακτογραμμής της σημερινής Ευρωπαϊκής Ένωσης.

3. Ειδικότερα, ο ελληνικός παράκτιος χώρος φιλοξενεί οικοσυστήματα που χαρακτηρίζονται από υψηλή παραγωγή και πολυμορφία (ιδίως λιμνοθάλασσες, εκβολές και δέλτα ποταμών, άλλους υγροτόπους, λιβάδια Ποσειδωνίας, αμμοθίνες κλπ.) και τα οποία αποτελούν το ενδιαίτημα μεγάλου αριθμού ειδών πανίδας, η επιβίωση των οποίων είναι πολύτιμη για τη διατήρηση της βιολογικής ποικιλότητας. Επίσης, περιλαμβάνει παράκτια δάση και θαμνώδεις εκτάσεις που δημιουργούν, σε συνδυασμό με τη θάλασσα, ένα τοπίο υψηλής αισθητικής αξίας, ενώ συμβάλλουν παράλληλα στον έλεγχο των πλημμυρών, των προσχώσεων, στη διατήρηση της καθαρότητας των ακτών και δημιουργούν προϋποθέσεις συμπληρωματικής απασχόλησης του πληθυσμού, πέραν του τουρισμού. Επιπλέον, η γεωμορφολογία του συμβάλλει στη δημιουργία γης υψηλής παραγωγικότητας κι ευνοεί την ανάπτυξη μικροκλιμάτων. Αυτό συμβάλλει έμμεσα στην ανάπτυξη της γεωργίας, η διατήρηση της οποίας είναι ιδιαίτερα σημαντική στο νησιωτικό χώρο, ιδίως εν όψει της σχετικής απομόνωσης των νησιών, της περιορισμένης έκτασης των σχετικών πόρων και της σημασίας της γεωργικής δραστηριότητας για την τοπική οικονομία.
4. Ωστόσο, παρά τα συγκριτικά πλεονεκτήματα και τις φυσικές και οικονομικές δυνατότητές τους, μεγάλο μέρος των νησιωτικών περιοχών και ορισμένες άλλες παράκτιες περιοχές της χώρας αντιμετωπίζουν σήμερα σοβαρά οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα, όπως δυσκολίες πρόσβασης σε βασικές υποδομές και υπηρεσίες, δημογραφική γήρανση, εξασθένιση του κοινωνικού ιστού, περιθωριοποίηση, ανεργία, ενώ παράλληλα διατρέχουν αυξημένους κινδύνους υλικών καταστροφών από ακραία φυσικά φαινόμενα.
5. Επιπλέον, η αύξηση του πληθυσμού και η εξέλιξη των οικονομικών δραστηριοτήτων απειλούν όλο και περισσότερο την παραγωγική και την περιβαλλοντική ισορροπία των παράκτιων ζωνών. Η άναρχη και κατά περίπτωση εντατική οικιστική και τουριστική ανάπτυξη, η μη επαρκής επεξεργασία λυμάτων και στερεών αποβλήτων, η καταστροφή των ενδιαιτημάτων, η ρύπανση των υδάτων, η μείωση της βιοποικιλότητας, η μείωση των αποθεμάτων ιχθύων και της αλιευτικής ικανότητας, η υπερεκμετάλλευση των παράκτιων υδροφόρων οριζόντων καθώς και η υφαλμύριση και σημαντική μείωση των διαθέσιμων υδάτινων πόρων αποτελούν ορισμένους από

τους πλέον σημαντικούς τύπους προβλημάτων που απαντώνται στον ελληνικό παράκτιο χώρο. Ορισμένα από τα προβλήματα αυτά μπορεί να είναι αποτέλεσμα πολιτικών και πρακτικών που ασκούνται μερικές φορές σε μεγάλη απόσταση από τις ακτές.

6. Οι παράκτιες ζώνες, ως ένα πολύπλοκο δυναμικό φυσικό σύστημα, υπόκεινται στις δυνάμεις των υδάτινων ρευμάτων, των ροών των προσχωματικών υλικών και των πλημμυρών σε ορισμένες περιοχές. Οι κίνδυνοι που διατρέχουν οι παράκτιες ζώνες της χώρας αυξάνονται λόγω της σημαντικής διάβρωσης των ακτών, καθώς και των κλιματικών μεταβολών, ιδίως της ενδεχόμενης ανόδου της στάθμης της θάλασσας, των αλλαγών της συχνότητας και της έντασης των καταιγίδων, αλλά και των πιθανών επιπτώσεων των θερμοκρασιακών μεταβολών στο περιβάλλον και τις αναπτυξιακές δραστηριότητες.
7. Για την αντιμετώπιση των πιο πάνω προβλημάτων και απειλών αλλά και την αποτελεσματική αξιοποίηση των συγκριτικών πλεονεκτημάτων των παράκτιων περιοχών, απαιτείται να εφαρμοσθεί μια βιώσιμη χωροταξική πολιτική για τον παράκτιο χώρο, που θα εκφράζει με σύνθετο και ολοκληρωμένο τρόπο στο χώρο το όραμα και τη στρατηγική της χώρας για αποτελεσματική και μακροπρόθεσμη διαχείριση του περιβάλλοντος, ορθολογική κι ανταγωνιστική οικονομική ανάπτυξη και κοινωνική οργάνωση και υπευθυνότητα. Η χωροταξική αυτή πολιτική πρέπει να έχει ως στόχο την αειφορική χρήση κι ολοκληρωμένη διαχείριση των φυσικών πόρων και την προστασία της παραγωγικής και βιολογικής ποικιλότητας των παρακτίων περιοχών, τη διατήρηση και ανάδειξη της φυσικής και πολιτιστικής κληρονομιάς τους, την ανάπτυξη οικονομικών και οικιστικών δραστηριοτήτων λαμβάνοντας υπόψη τη φέρουσα ικανότητα και την ιδιαίτερη αρχιτεκτονική και πολεοδομική φυσιογνωμία κάθε περιοχής, καθώς και γενικότερα την προώθηση της εδαφικής, κοινωνικής και οικονομικής συνοχής των παρακτίων περιοχών και ειδικότερα των νησιωτικών.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΜΕ

ΑΡΘΡΟ ΠΡΩΤΟ

Εγκρίνουμε:

- α) τη Στρατηγική Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων για το Ειδικό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης για τον Παράκτιο Χώρο και τα Νησιά, με την ενσωμάτωση σε αυτό όρων, περιορισμών και κατευθύνσεων για την προστασία και διαχείριση του περιβάλλοντος και την αντιμετώπιση των σημαντικών περιβαλλοντικών επιπτώσεων, που ενδέχεται να προκύψουν από την εφαρμογή του και
- β) το Ειδικό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης για τον Παράκτιο Χώρο και τα Νησιά, στο οποίο ενσωματώνονται οι αναγκαίοι όροι, περιορισμοί και κατευθύνσεις για την προστασία και

διαχείριση του περιβάλλοντος, που έχουν προκύψει κατά τη διαδικασία στρατηγικής περιβαλλοντικής εκτίμησης. Το κείμενο του εν λόγω Ειδικού Πλαισίου ακολουθεί:

ΕΙΔΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΧΩΡΟΤΑΞΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΦΟΡΟΥ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΑΡΑΚΤΙΟ ΧΩΡΟ ΚΑΙ ΤΑ ΝΗΣΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Σκοπός

1. Σκοπός του παρόντος Ειδικού Πλαισίου είναι η θέσπιση κατευθύνσεων χωροταξικής οργάνωσης του παρακτίου χώρου, συμπεριλαμβανομένων και των νησιών, για την ολοκληρωμένη, ισόρροπη και βιώσιμη διαχείριση κι ανάπτυξή του, στο χρονικό ορίζοντα εφαρμογής του που είναι η δεκαπενταετία 2009-2024. Η εν λόγω χωροταξική οργάνωση πρέπει:

α) σε εφαρμογή των στόχων του γενικού χωροταξικού σχεδιασμού της χώρας *διαμόρφωση ενός χωρικού προτύπου ανάπτυξης, στο πλαίσιο των αρχών της αειφορίας, που θα είναι αποτέλεσμα μιας συνθετικής, ισόρροπης, θεώρησης στο χώρο παραμέτρων που προωθούν την προστασία και_ανάδειξη του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος της χώρας και ενισχύουν την κοινωνική και οικονομική συνοχή και την ανταγωνιστικότητα με ιδιαίτερη έμφαση στη διατήρηση της βιοποικιλότητας, επιδιώκοντας:*

- α. *την ενίσχυση του ρόλου της χώρας, σε διεθνές, ευρωπαϊκό, μεσογειακό και βαλκανικό επίπεδο,*
- β. *την ενίσχυση της περιφερειακής ανάπτυξης και της χωρικής συνοχής,*
- γ. *τη διαφύλαξη - προστασία του περιβάλλοντος και, κατά περίπτωση, την αποκατάσταση και / ή ανάδειξη των ευαίσθητων στοιχείων της φύσης, της πολιτιστικής κληρονομιάς και του τοπίου,*
- δ. *Εν όψει των οξύτατων προβλημάτων που προκαλεί η αλλαγή κλίματος με ταχύτατους ρυθμούς:*
 - *τη συνεχή μέριμνα για την εξοικονόμηση ενέργειας,*
 - *την προώθηση εναλλακτικών πηγών ενέργειας φιλικότερων προς το περιβάλλον, ιδίως δε ανανεώσιμων πηγών ενέργειας,*

- την ενίσχυση των φυσικών αναδραστικών μηχανισμών (δάση, υγράτοποι, κ.λπ.),
 - την προσαρμογή της χώρας στις νέες συνθήκες που διαγράφουν οι κλιματικές αλλαγές και αντιμετώπιση των επιπτώσεων που αυτές συνεπάγονται (πυρκαγιές, πλημμύρες και διάβρωση, ξηρασία, υφαλμύρωση, απερίμωση και άλλα φυσικά φαινόμενα), με τη δημιουργία κατάλληλων προληπτικών μηχανισμών, υποδομών και σχεδίων δράσης,
- ε. την παροχή ενός συνεκτικού πλαισίου κατευθύνσεων για τα υποκείμενα επίπεδα σχεδιασμού και

β) εξειδικεύοντας τις σχετικές διεθνείς δεσμεύσεις σε Ευρωπαϊκό, Μεσογειακό ή άλλο επίπεδο,

να εξασφαλίζει με συντονισμένο τρόπο ανά γεωγραφική ενότητα:

- την φιλική προς το περιβάλλον ανάπτυξη συμβατών μεταξύ τους οικονομικών και οικιστικών δραστηριοτήτων, με παράλληλη διατήρηση και ανάδειξη των συγκριτικών γεωγραφικών, φυσικών, παραγωγικών και πολιτιστικών πλεονεκτημάτων των παρακτίων και νησιωτικών περιοχών, καθώς και ενίσχυση της περιφερειακής κι εδαφικής συνοχής της χώρας,
- την προστασία και διατήρηση των ευαίσθητων παράκτιων οικοσυστημάτων, τοπίων, γεωμορφολογικών σχηματισμών και στοιχείων πολιτιστικής κληρονομιάς και την αειφορική διαχείριση των φυσικών πόρων και ιδιαιτέρως των υδάτων,
- την αντιμετώπιση φυσικών κινδύνων και απειλών, συμπεριλαμβανομένων των επιπτώσεων της αλλαγής του κλίματος, με τη λήψη κατάλληλων μέτρων προσαρμογής, και
- την επίτευξη συμπληρωματικότητας, συνεκτικότητας και συνέργειας μεταξύ πρωτοβουλιών του δημοσίου και του ιδιωτικού τομέα και μεταξύ όλων των αποφάσεων, που λαμβάνονται από τις δημόσιες αρχές σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, και οι οποίες επηρεάζουν τη χρήση του παράκτιου χώρου.

2. Ειδικώς σε ό,τι αφορά τον νησιωτικό χώρο, το Ειδικό Πλαίσιο αποσκοπεί να συμβάλει:

α. Στη συγκράτηση και σταθεροποίηση του νησιωτικού πληθυσμού, στην άρση της γεωγραφικής απομόνωσης καθώς και στη βελτίωση της πρόσβασης σε βασικές υποδομές και σε υπηρεσίες γενικού οικονομικού ενδιαφέροντος, που καθίσταται ακόμα πιο αναγκαία λόγω της μικρής κλίμακας των νησιών.

β. Στη διαφοροποίηση της οικονομικής βάσης των επιμέρους νησιωτικών περιοχών της χώρας ανάλογα με τα προέχοντα φυσικά, παραγωγικά και πολιτισμικά χαρακτηριστικά τους με παράλληλη ενθάρρυνση εναλλακτικών και ήπιων μορφών οικονομικής και οικιστικής ανάπτυξης.

γ. Στην προστασία, διατήρηση και ανάδειξη της νησιωτικής φυσικής και πολιτιστικής κληρονομιάς και στην αειφορική χρήση των φυσικών πόρων.

δ. Στο σχεδιασμό δημοσίων και ιδιωτικών έργων και δραστηριοτήτων σύμφωνα με τις αρχές της βιώσιμης ανάπτυξης και λαμβάνοντας υπόψη τη φέρουσα ικανότητα των νησιών.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για την εφαρμογή του παρόντος Ειδικού Πλαισίου, οι όροι που χρησιμοποιούνται στις διατάξεις του έχουν την ακόλουθη έννοια:

α) **Παράκτιος Χώρος (ή, παράκτια περιοχή):** Ο γεωμορφολογικός χώρος εκατέρωθεν της ακτογραμμής, όπου εκδηλώνεται διαδραστικά η σχέση μεταξύ του θαλάσσιου και του χερσαίου τμήματος, μέσω των σύνθετων οικολογικών συστημάτων που περιλαμβάνουν βιοτικές και αβιοτικές συνιστώσες. Πρόκειται για μεταβατική ζώνη μεταβλητού πλάτους που αποτελεί, ταυτόχρονα, ζωτικό χώρο ανθρώπινων κοινωνιών και κοινωνικο-οικονομικών δραστηριοτήτων.

β) **Θαλάσσιο τμήμα του παράκτιου χώρου:** Η ζώνη που εκτείνεται από την ακτογραμμή προς τη θάλασσα και μπορεί να φτάσει έως και το όριο των χωρικών υδάτων. Πρόκειται για ζώνη όπου ασκούνται ανθρώπινες δραστηριότητες και χρήσεις θαλάσσης και βυθού, για ζωτικό χώρο ειδών θαλάσσιας πανίδας και χλωρίδας, αλλά και για χώρο που γίνεται κάποιες φορές αποδέκτης ρύπανσης.

γ) **Χερσαίο τμήμα του παράκτιου χώρου:** Η ζώνη που εκτείνεται από την ακτογραμμή προς την ενδοχώρα έως τον αμιγώς ηπειρωτικό χώρο. Το τμήμα αυτό μεταβάλλεται δυναμικά με το χρόνο και η έκτασή του καθορίζεται καί/ή επηρεάζεται από τα ιδιαίτερα οικολογικά και ανθρωπογενή χαρακτηριστικά της περιοχής (διαβρώσεις, προσχώσεις, τεχνικά έργα κ.α.).

δ) **Ολοκληρωμένη Διαχείριση Παράκτιου Χώρου (ΟΔΠΧ):** Μια δυναμική διαδικασία διαχείρισης και βιώσιμης χρήσης του παράκτιου χώρου, η οποία – κατά την ανάλυση, τον σχεδιασμό και την εφαρμογή – λαμβάνει υπόψη ταυτόχρονα τον εύθραυστο χαρακτήρα των οικοσυστημάτων και των παράκτιων τοπίων, τον υψηλό ανταγωνισμό χρήσεων γης και δραστηριοτήτων στο χώρο καθώς και των αλληλεπιδράσεών τους, τον θαλάσσιο χαρακτήρα ορισμένων από αυτές, καθώς και τις επιπτώσεις τους τόσο στο θαλάσσιο όσο και στο χερσαίο τμήμα του παράκτιου χώρου. Ενσωματώνει εξ αρχής τη χρήση κατάλληλων μέσων, την παρακολούθηση και την αξιολόγηση της εφαρμογής της, που αποτελεί και τη βάση για την τυχόν περιοδική αναθεώρηση του σχεδιασμού.

ε) **Παράκτιο Οικοσύστημα:** Ένα σύνθετο και δυναμικό σύστημα αλληλοσυσχετιζόμενων βιοτικών κοινωνιών (πληθυσμών διαφορετικών ειδών) και το παράκτιο αβιοτικό περιβάλλον, στο οποίο ζουν ή το οποίο

διασχίζουν και με το οποίο βρίσκονται σε διαρκή αλληλεπίδραση και συλλειτουργούν ως ενιαίο σύνολο.

στ) **Παράκτιο Σχέδιο ή Πρόγραμμα:** Κάθε σχέδιο ή πρόγραμμα που προβλέπεται βάσει νομοθετικών ή κανονιστικών διατάξεων, εγκρίνεται από μία δημόσια αρχή σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο και αφορά παράκτιες περιοχές ή ενδέχεται να έχει σημαντικές επιπτώσεις σε αυτές.

ζ) **Παράκτιοι ΟΤΑ:** Οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης, που έχουν παράκτιο μέτωπο.

Άρθρο 3

Πεδίο εφαρμογής

Οι διατάξεις τού παρόντος Ειδικού Πλαισίου, εφαρμόζονται:

α) όσον αφορά στο χερσαίο τμήμα του παράκτιου χώρου, κατ' αρχήν μέχρι και τα ακραία προς την ενδοχώρα διοικητικά όρια των αντίστοιχων παράκτιων ΟΤΑ της ηπειρωτικής χώρας και της Κρήτης, άλλως μέχρι υψόμετρο 600 μ. αν η εν λόγω ισοϋψής βρίσκεται εντός των διοικητικών ορίων των οικείων ΟΤΑ, όπως απεικονίζονται στον Χάρτη 1, καθώς και στο σύνολο της έκτασης των νησιών (ανεξαρτήτως υψομέτρου).

β) όσον αφορά στο θαλάσσιο τμήμα του παράκτιου χώρου, μέχρι το όριο των χωρικών υδάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΑΡΧΕΣ ΚΑΙ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΧΩΡΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ

Άρθρο 4

Κατευθύνσεις προς τα υποκείμενα επίπεδα σχεδιασμού για την Ολοκληρωμένη Διαχείριση του Παράκτιου Χώρου

1. Ο σχεδιασμός των παράκτιων περιοχών της χώρας θα πρέπει να ακολουθεί τη στρατηγική προσέγγιση της Ολοκληρωμένης Διαχείρισης του Παράκτιου Χώρου (Ο.Δ.Π.Χ.), που βασίζεται στις ακόλουθες **αρχές**:
 - α) Στην προστασία του παράκτιου περιβάλλοντος λαμβάνοντας υπόψη κατά την προσέγγιση τα ευρύτερα οικοσυστήματα, που πρέπει να διατηρούν την ακεραιότητα και τη λειτουργικότητά τους, καθώς και στη βιώσιμη διαχείριση των φυσικών πόρων τόσο του θαλάσσιου όσο και του χερσαίου τμήματος της παράκτιας ζώνης.
 - β) Στην αναγνώριση του μελλοντικού ενδεχόμενου κινδύνου για τις παράκτιες ζώνες στο πλαίσιο των παρατηρούμενων κλιματικών αλλαγών και των πιθανών επιπτώσεων που συνεπάγεται η αναμενόμενη άνοδος της στάθμης των θαλασσών, καθώς και η αυξανόμενη συχνότητα και βιαιότητα των καταιγίδων.

γ) Σε κατάλληλα και με οικολογικό χαρακτήρα μέτρα προστασίας των ακτών, συμπεριλαμβανομένων μέτρων για την προστασία παράκτιων οικισμών και της πολιτιστικής κληρονομιάς τους.

δ) Στην παροχή βιώσιμων οικονομικών ευκαιριών και επιλογών απασχόλησης.

ε) Σε ένα λειτουργικό κοινωνικό και πολιτισμικό σύστημα των τοπικών κοινοτήτων.

στ) Στην εξασφάλιση ελεύθερης πρόσβασης για τους πολίτες σε αδόμητες παράκτιες εκτάσεις.

ζ) Στην ενίσχυση της χωρικής συνοχής και προσβασιμότητας των απομακρυσμένων παράκτιων κοινοτήτων.

η) Στη βελτίωση του συντονισμού των δράσεων, που αναλαμβάνουν όλες οι ενδιαφερόμενες αρχές σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, τόσο στη θάλασσα όσο και στην ξηρά για τη διαχείριση των παράκτιων ζωνών και των ποικίλων αλληλεπιδράσεων που συμβαίνουν σε αυτές.

2. Οι κύριες **προϋποθέσεις** μιας αποτελεσματικής εθνικής Ο.Δ.Π.Χ. είναι οι ακόλουθες:

α) Σφαιρική (θεματική και γεωγραφική) και πολυεπιστημονική προοπτική, που λαμβάνει υπόψη τις υπάρχουσες αλληλεξαρτήσεις και τη διαφορετικότητα.

β) Μακροπρόθεσμη προοπτική, που λαμβάνει υπόψη την αρχή της πρόληψης και τις ανάγκες τόσο των σημερινών όσο και των μελλοντικών γενεών.

γ) Σταδιακή, και ευέλικτη προσέγγιση, που διευκολύνει την προσαρμογή και στηρίζεται στην εξέλιξη της γνώσης και της επιστήμης σε συναφείς τομείς.

δ) Σεβασμός στην τοπική ιδιαιτερότητα και τη μεγάλη ποικιλομορφία των παράκτιων ζωνών, ώστε να αντιμετωπίζονται οι πρακτικές ανάγκες τους με συγκεκριμένες λύσεις και ευέλικτα μέτρα.

ε) Αξιοποίηση των φυσικών δυναμικών διαδικασιών και σεβασμός στη χωρητικότητα και αντοχή των οικοσυστημάτων, λαμβάνοντας υπόψη τα υδρολογικά, γεωμορφολογικά, κλιματικά, οικολογικά, κοινωνικο-οικονομικά και πολιτιστικά δεδομένα.

στ) Συμμετοχή όλων των ενδιαφερομένων μερών (συμπεριλαμβανομένων των οικονομικών και κοινωνικών εταίρων, των εκπροσώπων των κατοίκων στη διαδικασία διαχείρισης π.χ., μέσω συμφωνιών και βάσει κατανομής αρμοδιοτήτων).

ζ) Συμμετοχή και συντονισμός των αρμόδιων διοικητικών φορέων σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, ώστε να εξασφαλιστεί ο βέλτιστος συντονισμός και η συμπληρωματικότητα των εφαρμοζομένων πολιτικών.

η) Χρησιμοποίηση κατάλληλων συνδυασμένων μέσων για τη διευκόλυνση της συνοχής μεταξύ των στόχων των τομεακών πολιτικών αφενός και της ολοκληρωμένης διαχείρισης αφετέρου, με πλήρη αξιοποίηση και/ή βελτίωση υπαρχόντων θεσμικών και κανονιστικών μηχανισμών για το συντονισμό και την εφαρμογή των πολιτικών στο χώρο.

θ) Δημιουργία μία σειράς ευέλικτων δικτύων και μηχανισμών οικονομικής, διοικητικής και ελεγκτικής υποστήριξης για την εφαρμογή της Ο.Δ.Π.Χ., όπως αναφέρεται αναλυτικά στα άρθρα 12 έως 16 του παρόντος Πλαισίου.

Άρθρο 5

Διαχειριστικές Κατευθύνσεις ανά Τομέα Οικονομικής Δραστηριότητας

1. Για την πραγματοποίηση έργων και δραστηριοτήτων στις παράκτιες περιοχές, όπου επιδιώκεται κατά το δυνατόν η αποφυγή εγκαταστάσεων που δεν απαιτούν θαλάσσιο μέτωπο κοντά στην ακτογραμμή, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι ακόλουθες γενικές κατευθύνσεις:

α) να επιδιώκεται η προστασία και με φειδώ χρήση των φυσικών πόρων, ιδίως των υδάτων και της παραγωγικής γης, και να επιλέγονται οι κατάλληλες μέθοδοι διαχείρισης των στερεών και υγρών αποβλήτων στο πλαίσιο της ισχύουσας νομοθεσίας,

β) να τίθενται, κατά τη διαδικασία περιβαλλοντικής αδειοδότησης, κατάλληλοι όροι για την ένταξη των κτιριακών και λοιπών εγκαταστάσεων στο τοπίο, με σεβασμό στα φυσικά χαρακτηριστικά και την πολεοδομική και αρχιτεκτονική φυσιογνωμία κάθε περιοχής,

γ) να προσδιορίζονται δείκτες παρακολούθησης της ανάπτυξης των οικονομικών δραστηριοτήτων και να εξασφαλίζεται η βιώσιμη χρήση των παράκτιων ζωνών και η μείωση των πιέσεων που υπερβαίνουν την φέρουσα ικανότητά τους,

δ) να ενθαρρύνεται η χρήση κωδίκων καλών πρακτικών μεταξύ δημοσίων υπηρεσιών, οικονομικών εταίρων και μη κυβερνητικών οργανώσεων.

2. Επιπροσθέτως, θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι ακόλουθες κατευθύνσεις ανά οικονομική δραστηριότητα:

α) Αγροτικές Δραστηριότητες: Η άσκηση αγροτικών δραστηριοτήτων, με αξιοποίηση και παράλληλα διαφύλαξη της γης υψηλής παραγωγικότητας και χρήση βιώσιμων πρακτικών, πρέπει να συνοδεύεται από τα κατάλληλα μέτρα και όρους που θα διασφαλίζουν την πρόληψη της ρύπανσης, την προστασία και διατήρηση των παρακτίων οικοσυστημάτων και τοπίων, και εν γένει υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος και των φυσικών πόρων.

β) Βιομηχανία και Ενέργεια: Εφαρμόζονται οι κατευθύνσεις και οι κανόνες χωροθέτησης βιομηχανικών εγκαταστάσεων που περιλαμβάνονται στο Ειδικό Χωροταξικό Πλαίσιο για τη βιομηχανία και

κυρίως αυτές που περιλαμβάνονται στο άρθρο 4: Εθνικό πρότυπο χωροταξικής οργάνωσης της βιομηχανίας (παρ. 3 Ειδικές κατηγορίες χώρου με συγκεκριμένες προτεραιότητες για την ανάπτυξη της βιομηχανίας), στο άρθρο 5: Κατευθύνσεις κλαδικού και ειδικού χαρακτήρα για τη στρατηγική χωρική οργάνωση της βιομηχανίας (παρ. 2 Κατηγορίες δραστηριοτήτων με χωροθετική εξάρτηση από πρώτες ύλες προερχόμενες από εξόρυξη, παρ.3 Κατηγορίες βιομηχανικών δραστηριοτήτων με ανάγκη χωροθέτησης σε άμεση επαφή με θαλάσσιο μέτωπο και παρ. 8 Προτάσεις ρύθμισης ειδικών θεμάτων), στο άρθρο 7: Κατευθύνσεις για το καθεστώς και τους όρους δόμησης της βιομηχανίας σε εκτός σχεδίου περιοχές, στο άρθρο 8: Κριτήρια και συμβατότητες χωροθέτησης των βιομηχανικών μονάδων και υποδοχέων που συνδέονται με τα χαρακτηριστικά της περιοχής χωροθέτησης και στο Παράρτημα Ι: Κατευθύνσεις για τη χωρική οργάνωση της βιομηχανίας σε περιφερειακό και νομαρχιακό επίπεδο

Σε κάθε περίπτωση, η χωροθέτηση και λειτουργία βιομηχανικών δραστηριοτήτων στις παράκτιες περιοχές, όπου είναι δυνατή, πρέπει να συνοδεύεται από τα κατάλληλα μέτρα που, στο μέγιστο δυνατό βαθμό, θα προλαμβάνουν ή θα περιορίζουν τη ρύπανση, θα διαφυλάττουν και θα διατηρούν τα παράκτια οικοσυστήματα και τοπία, και θα αποτρέπουν την πρόκληση οχλήσεων σε γειτνιάζουσες χρήσεις και δραστηριότητες.

γ) Αλιεία και Υδατοκαλλιέργεια: Κατά την υλοποίηση αναπτυξιακών προγραμμάτων πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η ανάγκη προστασίας των αλιευτικών πεδίων και των περιοχών υδατοκαλλιέργειας.

Οι αλιευτικές πρακτικές πρέπει να είναι συμβατές με τη βιώσιμη ανάπτυξη και προστασία των θαλάσσιων φυσικών πόρων.

Με κατάλληλα μέτρα και χρήση βέλτιστων πρακτικών, πρέπει να προωθούνται οι πλέον αποτελεσματικές και βιώσιμες μέθοδοι υδατοκαλλιέργειας, ειδικότερα όσον αφορά τις εισροές (πχ, τροφές) και την επεξεργασία αποβλήτων των εν λόγω εγκαταστάσεων.

Ειδικότερα, για τη χωροθέτηση νέων μονάδων υδατοκαλλιέργειών σε περιοχές τουριστικού ενδιαφέροντος, ακολουθούνται οι κατευθύνσεις του Ειδικού Πλαισίου για τον Τουρισμό που αναφέρουν τα εξής:

Η χωροθέτηση νέων μονάδων υδατοκαλλιέργειών πρέπει να αποφεύγεται στις περιοχές που χαρακτηρίζονται ως ανεπτυγμένες τουριστικά ή παρουσιάζουν μεγάλο ενδιαφέρον για την ανάπτυξη θαλάσσιου τουρισμού. Στις υπόλοιπες περιοχές τουριστικού ενδιαφέροντος η χωροθέτηση μονάδων επιτρέπεται σε διακριτά τμήματα τους που δεν παρουσιάζουν τουριστικό ενδιαφέρον είτε μεμονωμένα είτε σε οργανωμένους υποδοχείς.

Η «εκμετάλλευση» της δραστηριότητας ως ειδικού ενδιαφέροντος τουριστικού πόρου είναι υπό προϋποθέσεις δυνατή και επιθυμητή. Απαραίτητος όρος για τη συνδυασμένη ανάπτυξη τους είναι η διατήρηση υψηλής ποιότητας περιβάλλοντος.

δ) Τουρισμός, Αθλητισμός και Δραστηριότητες Αναψυχής: Εφαρμόζονται οι κατευθύνσεις και οι κανόνες χωροθέτησης τουριστικών εγκαταστάσεων που περιλαμβάνονται στο Ειδικό Χωροταξικό Πλαίσιο για τον Τουρισμό και κυρίως στα άρθρα 5: Κατευθύνσεις Χωρικής Οργάνωσης, 6: Ειδικές Μορφές Τουρισμού και 9: Σύνθετες και ολοκληρωμένες τουριστικές υποδομές μικτής χρήσης, αυτού.

Σε κάθε περίπτωση, ενθαρρύνεται ο βιώσιμος παράκτιος τουρισμός που παράλληλα σέβεται και διαφυλάσσει, στο μέγιστο δυνατό βαθμό, τα οικοσυστήματα, τους φυσικούς πόρους, την πολιτιστική κληρονομιά και τα τοπία των παράκτιων περιοχών.

Ειδικώς σε προστατευόμενες ή ευαίσθητες παράκτιες περιοχές πρέπει να λαμβάνονται τα κατάλληλα μέτρα για τη ρύθμιση, ή και την απαγόρευση όπου απαιτείται, της άσκησης δραστηριοτήτων κατ' εξοχήν μηχανοκίνητου αθλητισμού ή αναψυχής (συμπεριλαμβανομένης της ερασιτεχνικής αλιείας και της εξαγωγής οστράκων).

ε) Οδικά, Λιμενικά και Συναφείς Υποδομές: Η κατασκευή τέτοιων υποδομών, όπου υπάρχει ανάγκη, πρέπει να γίνεται κατόπιν ευρύτερου σχεδιασμού, με αποφυγή διατάραξης ζωνών ιδιαίτερης ευαισθησίας κοντά στην ακτογραμμή ιδιαίτερα από χερσαίες συγκοινωνιακές υποδομές. Κατά τη διαδικασία περιβαλλοντικής αδειοδότησης των πιο πάνω έργων και υποδομών, πρέπει να επιβάλλονται οι κατάλληλοι όροι για τη μείωση των αρνητικών συνεπειών στα παράκτια οικοσυστήματα, τα τοπία και τους γεωμορφολογικούς σχηματισμούς.

στ) Ναυτιλία: Οι ναυτιλιακές δραστηριότητες πρέπει να πραγματοποιούνται με τέτοιο τρόπο, ώστε να εξασφαλίζεται η προστασία των παράκτιων οικοσυστημάτων, σύμφωνα και με τους κανόνες, τα πρότυπα και τις διαδικασίες που προβλέπονται από τις σχετικές Διεθνείς Συμβάσεις (πχ, Δίκαιο Θάλασσας/UNCLOS, MARPOL, SOLAS, Σύμβαση Βαρκελώνης και σχετικά Πρωτόκολλα).

ζ) Λοιπές Δραστηριότητες: Ιδιαίτερη μέριμνα πρέπει να λαμβάνεται για την εξόρυξη ορυκτών και μεταλλευμάτων, την παντός είδους αμμοληψία, συμπεριλαμβανομένης της περίπτωσης ιζημάτων στο θαλάσσιο βυθό από εκβολές ποταμών, καθώς και την χρήση νερού για αφαλάτωση, κατά τη διαδικασία αδειοδότησής τους σύμφωνα με τον νόμο.

3) Γενικές Προβλέψεις:

α) Για όλες τις ως άνω δραστηριότητες επιβάλλονται μέτρα αποκατάστασης των οικείων χώρων μετά την παύση λειτουργίας ή την απομάκρυνση των σχετικών εγκαταστάσεων καθώς και, όπου απαιτείται, ανταποδοτικά, μη χρηματικά, μέτρα.

β) Απαιτείται συστηματική παρακολούθηση (monitoring) των παράκτιων υδροφόρων οριζόντων, που ενδέχεται να υποστούν αρνητικές συνέπειες από την άντληση υπογείων νερών ή από απορρίψεις αποβλήτων στο φυσικό περιβάλλον, καθώς και των δυναμικών περιοχών, όπου παρατηρείται διαδραστική παρουσία και λειτουργία γλυκού και αλμυρού νερού.

Άρθρο 6

Διάκριση του παράκτιου χώρου σε ζώνες διαχείρισης

1. Για την αποτελεσματικότερη προστασία, διαχείριση και χωροταξική διάρθρωσή του, ο παράκτιος χώρος διακρίνεται στις ακόλουθες τρεις (3) ζώνες, όπως αυτές απεικονίζονται στο Διάγραμμα 1 τού παρόντος:

α) Κρίσιμη Ζώνη: Το μέτωπο του παράκτιου χώρου στο μεταίχμιο μεταξύ ξηράς και θάλασσας αποτελεί το πλέον ευαίσθητο περιβαλλοντικά κομμάτι του, ενώ παράλληλα δέχεται σημαντικές πιέσεις από ανθρώπινες δραστηριότητες. Η Κρίσιμη Ζώνη περιλαμβάνει θαλάσσιο και χερσαίο τμήμα.

Το **θαλάσσιο τμήμα** της Κρίσιμης Ζώνης εκτείνεται από την ακτογραμμή μέχρι την ισοβαθή των 10 μέτρων. Σε κάθε περίπτωση το πλάτος της δεν μπορεί να είναι μικρότερο των 100 μέτρων από την ακτογραμμή.

Το **χερσαίο τμήμα** της Κρίσιμης Ζώνης, για τις εκτός εγκεκριμένων σχεδίων πόλεως και εκτός ορίων οικισμών προ του 1923 ή κάτω των 2000 κατοίκων περιοχές, ξεκινά από την ακτογραμμή και εκτείνεται προς την ξηρά σε ζώνη πλάτους 100 μέτρων από την καθορισμένη γραμμή του αιγιαλού (ή το χειμέριο κύμα όπου αυτή δεν είναι καθορισμένη).

Αν τα συγκεκριμένα χαρακτηριστικά της περιοχής απαιτούν διαφορετικό προσδιορισμό, το πλάτος μπορεί να τροποποιηθεί κατά περίπτωση κατά τη διαχείριση, με βάση τεκμηριωμένα στοιχεία.

β) Δυναμική ζώνη: Η ζώνη αυτή περιλαμβάνει επίσης θαλάσσιο και χερσαίο τμήμα.

Το **θαλάσσιο τμήμα** της Δυναμικής Ζώνης ξεκινά από το όριο της Κρίσιμης Ζώνης (δηλαδή την ισοβαθή των 10 μέτρων και κατ' ελάχιστον 100 μέτρα από την ακτογραμμή) και εκτείνεται μέχρι την ισοβαθή των 50 μέτρων. Σε κάθε περίπτωση το ακραίο προς την θάλασσα όριο της δεν μπορεί να απέχει λιγότερο των 200 μέτρων από την ακτογραμμή.

Το **χερσαίο τμήμα** της Δυναμικής Ζώνης, για τις εκτός εγκεκριμένων σχεδίων πόλεως και εκτός ορίων οικισμών προ του 1923 ή κάτω των 2000 κατοίκων περιοχές, ξεκινά από το ακραίο προς την ξηρά όριο της Κρίσιμης Ζώνης και εκτείνεται κατ' ελάχιστον σε ζώνη πλάτους 200 μέτρων από την καθορισμένη γραμμή του αιγιαλού (ή το χειμέριο κύμα όπου αυτή δεν είναι καθορισμένη).

Αν τα συγκεκριμένα χαρακτηριστικά της περιοχής απαιτούν διαφορετικό προσδιορισμό, το πλάτος μπορεί να τροποποιηθεί κατά περίπτωση, με βάση τεκμηριωμένα επιστημονικά στοιχεία.

γ) Υπόλοιπη Παράκτια Ζώνη: Η ζώνη αυτή περιλαμβάνει επίσης θαλάσσιο και χερσαίο τμήμα.

Το **θαλάσσιο τμήμα** της εν λόγω ζώνης εκτείνεται από το εξώτερο προς τη θάλασσα όριο της Δυναμικής Ζώνης μέχρι το όριο των χωρικών υδάτων.

Το **χερσαίο τμήμα** της ζώνης αυτής ταυτίζεται με το τμήμα του χερσαίου παράκτιου χώρου που απομένει μετά την αφαίρεση της Κρίσιμης και της Δυναμικής Ζώνης. Το τμήμα αυτό του παράκτιου χώρου αποτελεί «ζώνη μετάβασης» από την παράκτια ζώνη στον αμιγώς ηπειρωτικό χώρο, χαρακτηρίζεται από την παρουσία πλήθους ανθρωπίνων δραστηριοτήτων και έχει μεγάλη σημασία για το σχεδιασμό, καθώς συχνότατα επηρεάζει την Δυναμική και την Κρίσιμη Ζώνη. Για λόγους διαχειριστικούς, η ζώνη αυτή εκτείνεται κατ' αρχήν μέχρι και τα ακραία προς την ενδοχώρα διοικητικά όρια των αντίστοιχων παράκτιων ΟΤΑ, άλλως μέχρι υπόμετρο 600 μ. αν η εν λόγω ισοϋψής βρίσκεται εντός των διοικητικών ορίων των οικείων ΟΤΑ. Το εύρος αυτής της ζώνης θα πρέπει να αποτελέσει αντικείμενο προσδιορισμού κατά περίπτωση, με βάση τεκμηριωμένα επιστημονικά στοιχεία.

2. Για τον ακριβή προσδιορισμό του πλάτους του χερσαίου τμήματος της Κρίσιμης και της Δυναμικής Ζώνης των επιμέρους παράκτιων περιοχών, που αποτελούν και τις ζώνες ιδιαίτερης διαχείρισης στο πλαίσιο του παρόντος, λαμβάνονται υπόψη, μεταξύ άλλων, τα εξής:
 - Τα γεωγραφικά, γεωλογικά και γεωμορφολογικά δεδομένα και χαρακτηριστικά της παράκτιας περιοχής,
 - Τα κοινωνικά και οικονομικά δεδομένα της παράκτιας περιοχής,
 - Τα περιβαλλοντικά και οικολογικά δεδομένα της παράκτιας περιοχής (αμμοθίνες, εκβολές, δέλτα ποταμών, υδροβιότοποι, καταφύγια ζώων, δάση που βρίσκονται σε άμεση φυσική και λειτουργική συσχέτιση με την ζώνη των 100 ή των 200 μέτρων),
 - Ο αιγιαλός, ο παλαιός αιγιαλός και η παραλία,
 - Οι υφιστάμενες κατασκευές, έργα και δραστηριότητες (λιμένες, οδοί κ.α.) καθώς και οι τυχόν πραγματοποιηθείσες προσχώσεις.

Άρθρο 7

Κατευθύνσεις Χωροταξικής Οργάνωσης για την Κρίσιμη Παράκτια Ζώνη

Η Κρίσιμη Παράκτια Ζώνη αποτελείται από το θαλάσσιο τμήμα (ΚΘ) και τη χερσαία ζώνη ΚΧ, η οποία διακρίνεται σε δύο επιμέρους ζώνες την ΚΧ1 και την ΚΧ2. Η Ζώνη ΚΧ1 ξεκινά από την ακτογραμμή και εκτείνεται προς την ξηρά καταρχήν σε ζώνη πλάτους 50 μ από την καθορισμένη γραμμή του αιγιαλού (ή το χειμέριο κύμα όπου αυτή δεν είναι καθορισμένη), ενώ η Ζώνη ΚΧ2 ξεκινά από το ακρότατο προς την ξηρά όριο της Ζώνης ΚΧ1 και εκτείνεται καταρχήν σε ζώνη πλάτους 100 μ από την καθορισμένη γραμμή του αιγιαλού (ή το χειμέριο κύμα όπου αυτή δεν είναι καθορισμένη).

Για τη χωροταξική οργάνωση των ζωνών αυτών εγκρίνονται οι ακόλουθες κατευθύνσεις:

α) Στο **Θαλάσσιο τμήμα (ΚΘ)** επιτρέπονται μόνο τα ακόλουθα έργα και δραστηριότητες τηρουμένων των διαδικασιών που προβλέπονται κατά περίπτωση από την ισχύουσα νομοθεσία:

- Κολύμβηση και ήπια θαλάσσια αναψυχή,
- Άσκηση ερευνητικών εργασιών,
- Άσκηση αλιευτικών και υδατοκαλλιεργητικών δραστηριοτήτων υπό όρους, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, με ιδιαίτερη μέριμνα για την προστασία των λιβαδιών Ποσειδωνίας,
- Δημιουργία λιμενικών εγκαταστάσεων και άσκηση ναυτιλιακών δραστηριοτήτων,
- Δημιουργία ήπιων, κατά προτίμηση, τεχνικών έργων προστασίας των ακτών (π.χ., από ισχυρό κυματισμό), μετά από σύνταξη διαχειριστικής μελέτης, εξέταση των εναλλακτικών λύσεων και των πιθανών επιπτώσεων, κι επιβολή των κατάλληλων περιβαλλοντικών όρων για την πρόληψη, την άμβλυνση και την αντιμετώπιση των αρνητικών επιπτώσεων,
- Διέλευση αγωγών ή άλλων αναγκαίων δικτύων κατασκευασμένων σε κατάλληλο βάθος ή θέση,
- Δημιουργία εγκαταστάσεων αναγκαίων για την εθνική ασφάλεια,
- Άσκηση έρευνας και προστασία των ενάλιων αρχαιοτήτων,
- Ίδρυση και λειτουργία καταδυτικών πάρκων, σύμφωνα και με τις κατευθύνσεις της παραγράφου 2δ του άρθρου 5 του παρόντος.

Στο **Θαλάσσιο τμήμα (ΚΘ)** απαγορεύεται ή περιορίζεται στο ελάχιστο - όπου είναι απαραίτητο - η κίνηση και αγκυροβόληση θαλασσιών σκαφών σε ευαίσθητα θαλάσσια οικοσυστήματα.

β) Στη **Ζώνη ΚΧΙ** δεν επιτρέπεται καμιά νέα κατασκευή πλην:

- ελαφρών εγκαταστάσεων εξυπηρέτησης λουομένων, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις,
- ήπιων έργων για τη διαχείριση αλυκών,
- ήπιων, κατά προτίμηση, τεχνικών έργων προστασίας των ακτών (π.χ. από διάβρωση ή από φυσικές καταστροφές περιλαμβανομένων των πλημμυρών), μετά από σύνταξη διαχειριστικής μελέτης, εξέταση των εναλλακτικών λύσεων και των πιθανών επιπτώσεων, κι επιβολή των κατάλληλων όρων για την πρόληψη, την άμβλυνση και την αντιμετώπιση των αρνητικών επιπτώσεων,
- λιμένων, εγκαταστάσεων μεταφόρτωσης, λιμενικών ζωνών και ναυπηγικών εγκαταστάσεων, που χωροθετούνται μαζί με τα συνοδά τους έργα σε διακριτές ζώνες συμβατών χρήσεων, σύμφωνα με τις κατευθύνσεις του χωροταξικού ή πολεοδομικού σχεδιασμού, και με κατάλληλες βιώσιμες και εξελίξιμες μορφές κατασκευών,
- απολήξεων αποστραγγιστικών ή αποχετευτικών δικτύων, που πρέπει να κατασκευάζονται υπογείως εφόσον είναι δυνατόν, βάσει κατάλληλου σχεδιασμού,

- εγκαταστάσεων που είναι αναγκαίες για λόγους εθνικής άμυνας και ασφάλειας.

Επίσης απαγορεύεται ή περιορίζεται στο ελάχιστο, όπου είναι απαραίτητο, η κίνηση και η στάθμευση χερσαίων οχημάτων (κατ' εξοχήν σε παραλίες και αμμοθίνες).

γ) Στις εκτός σχεδίου και εκτός ορίων οικισμών περιοχές της **Ζώνης ΚΧ2:**

1. Δεν επιτρέπεται καμία νέα κατασκευή, έργο ή δραστηριότητα πλην:

- κτιρίων για χρήση κατοικίας
- κτιρίων για χρήση εστίασης/ αναψυχής
- τουριστικών εγκαταστάσεων, κατά τις κατευθύνσεις του Ειδικού Χωροταξικού Πλαισίου για τον Τουρισμό.

Ειδικότερα σύμφωνα με το εν λόγω πλαίσιο στις ανεπτυγμένες και αναπτυσσόμενες τουριστικά περιοχές του παράκτιου χώρου (συμπεριλαμβανομένων και των μητροπολιτικών περιοχών) και στα νησιά, διακρίνεται ζώνη υψηλής ανταγωνιστικότητας διαφόρων οικονομικών δραστηριοτήτων, η οποία εκτείνεται σε απόσταση 350 μ. από τον αιγιαλό. Στη ζώνη αυτή που παρατηρείται υψηλός ανταγωνισμός χρήσεων γης και δραστηριοτήτων όλων των ειδών, με άμεση ή έμμεση επίπτωση στον τουρισμό, δίδονται μεταξύ άλλων, κατευθύνσεις για τον περιορισμό της δημιουργίας νέων εγκαταστάσεων – χρήσεων μη συμβατών με την τουριστική δραστηριότητα (ιδίως βιομηχανικές / βιοτεχνικές εγκαταστάσεις, εγκαταστάσεις χονδρικού εμπορίου, εμπορικές εκθέσεις, κτίρια και γήπεδα αποθήκευσης, γραφεία, κτίρια περίθαλψης, πρατήρια καυσίμων) ιδιαίτερα στις περιοχές που χαρακτηρίζονται ως ανεπτυγμένες τουριστικά. Κατ' εξαίρεση είναι δυνατή η χωροθέτηση βιομηχανικών δραστηριοτήτων, που έχουν ανάγκη θαλάσσιου μετώπου και εξυπηρετούν άμεσες τοπικές ανάγκες ή είναι σημαντικές για την εθνική οικονομία, σύμφωνα με τις κατευθύνσεις του Ειδικού Πλαισίου για τη Βιομηχανία ύστερα από συνεκτίμηση κοινωνικών, οικονομικών και περιβαλλοντικών παραμέτρων και στα τμήματα των περιοχών αυτών που παρουσιάζουν μειωμένο τουριστικό ενδιαφέρον. Στις υπόλοιπες περιοχές τουριστικού ενδιαφέροντος η χωροθέτηση άλλων χρήσεων επιτρέπεται σε τμήματα τους που δεν παρουσιάζουν τουριστικό ενδιαφέρον είτε μεμονωμένα είτε σε οργανωμένους υποδοχείς¹.

- βιομηχανικών εγκαταστάσεων, των οποίων η φύση και λειτουργία απαιτεί εγγύτητα τους προς τη θάλασσα, κατά τις κατευθύνσεις του Ειδικού Χωροταξικού Πλαισίου για την Βιομηχανία, οι οποίες πρέπει να καλύπτουν ένα από τα εξής κριτήρια:

¹ Οι κατευθύνσεις για τη ζώνη υψηλής ανταγωνιστικότητας του Ειδικού Πλαισίου για τον Τουρισμό, που ταυτίζεται με την αντίστοιχη κρίσιμη ζώνη του Ειδικού πλαισίου της Βιομηχανίας ακολουθούνται στα χερσαία τμήματα τόσο της ζώνης ΚΧ2 όσο της δυναμικής ζώνης αλλά της υπόλοιπης παράκτιας ζώνης του παρόντος πλαισίου σε απόσταση 350 μ. από τη γραμμή του αιγιαλού.

- ο Μονάδες (των ενεργειακών συμπεριλαμβανομένων) που για τεχνικοοικονομικούς λόγους επιβάλλεται να έχουν ίδιες λιμενικές εγκαταστάσεις.
- ο Μονάδες που επιβαρύνουν με πολύ μεγάλα φορτία τα χερσαία δίκτυα μεταφορών ή συνδέονται με επικίνδυνα φορτία, για τα οποία η θαλάσσια μετακίνηση κρίνεται ασφαλέστερη.
- ο Μονάδες που έχουν άμεση εξάρτηση από τη θάλασσα (αφαλάτωση, αλυκές κ.λ.π.).

Η υπαγωγή μιας μονάδας στην παρούσα παράγραφο γίνεται από το ΥΠ.ΑΝ. ύστερα από γνώμη του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας.

- συνοδά έργα βιομηχανικών εγκαταστάσεων, όπως αγωγοί προς τη θάλασσα, ιμάντες μεταφόρτωσης κλπ,
- συνοδών έργων υδατοκαλλιεργειών,
- δικτύων μεταφοράς ενέργειας (όπως το Ελληνικό Διασυνδεδεμένο Σύστημα μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας που προβλέπει τη σύνδεση του συνόλου των κατοικημένων νησιών της χώρας με το δίκτυο μεταφοράς ενέργειας του ηπειρωτικού τμήματος της χώρας, δηλαδή με το διασυνδεδεμένο δίκτυο της ΔΕΗ, τα οποία θα διατηρούν σε εφεδρεία και τις αυτόνομες μονάδες παραγωγής ενέργειάς τους, δικτύων μεταφοράς φυσικού αερίου), υπόγεια εφόσον είναι δυνατόν, βάσει σχεδιασμού, καθώς και των απαιτούμενων για την ορθή λειτουργία τους εγκαταστάσεων υπό την προϋπόθεση υλοποίησης τους με αυστηρούς όρους για την προστασία του περιβάλλοντος.
- υποδομών μεταφορών (π.χ. οδικοί άξονες πρόσβασης, αεροδρόμια), βάσει σχεδιασμού, κι εφόσον, στο στάδιο της περιβαλλοντικής αδειοδότησης, αποδεικνύεται ότι δεν υπάρχουν άλλες κατάλληλες θέσεις χωροθέτησης, αποφεύγοντας κατά το δυνατόν τη διάνοιξη δρόμων παράλληλων προς την ακτογραμμή, σε απόσταση μικρότερη των 100 μέτρων από την γραμμή του αιγιαλού.
- πεζοδρόμων, ποδηλατοδρόμων, μονοπατιών πεζοπορίας και ιππασίας, ήπια διαμορφωμένων χώρων στάσης και ανάπαυσης με ελαφρύ εξοπλισμό αναψυχής (π.χ., παγκάκια, περίπτερα απόλαυσης θέας) και καθαριότητας από παραδοσιακά υλικά και σε μορφές που εντάσσονται αρμονικά στο περιβάλλον,
- ελαφρών κατασκευών που προβλέπονται από τα οικεία Διαχειριστικά Σχέδια των περιοχών προστασίας της φύσης και του τοπίου (άρθρα 19 και επ. ν. 1650/1986), καθώς και έργων πρόσβασης, προστασίας και ανάδειξης αρχαιολογικών χώρων και ιστορικών τόπων σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις,
- γεωργικών καλλιεργειών, στις οποίες πρέπει να αποφεύγεται η χρήση γενετικά τροποποιημένων οργανισμών, η εντατική άρδευση και η εντατική χρήση λιπασμάτων και φυτοφαρμάκων,

- έργων και δραστηριοτήτων που συνδέονται με την ορθολογική εκμετάλλευση των τοπικών φυσικών πόρων, οι οποίοι σπανίζουν αλλού και των οποίων η εκμετάλλευση προέχει για την εθνική οικονομία
2. Για τη δόμηση κτιρίων που προορίζονται για χρήση κατοικίας και εστίασης / αναψυχής στις περιοχές της προηγούμενης παραγράφου, ακολουθούνται οι διατάξεις των από 06.10.1978(Δ' 538) και 24.05.85 (Δ' 270) π.δ/των, όπως ισχύουν.

Γήπεδα τα οποία εμπίπτουν σε περισσότερες από μία ζώνες, θεωρούνται ενιαία όσον αφορά την αρτιότητα. Η τοποθέτηση της χρήσης όμως γίνεται μόνο στη ζώνη στην οποία επιτρέπεται η συγκεκριμένη χρήση, ο δε συντελεστής δόμησης υπολογίζεται με βάση τις διατάξεις που ισχύουν στη ζώνη της επιτρεπόμενης χρήσης.

Για τη δόμηση κτιρίων που προορίζονται για κύρια τουριστικά καταλύματα, όπου αυτή είναι δυνατή, ισχύουν τα προβλεπόμενα από το Ειδικό Πλαίσιο του Τουρισμού:

- Για τις αναπτυγμένες τουριστικά περιοχές το όριο αρτιότητας ορίζεται σε δεκαπέντε (15) στρέμματα ενώ η μέγιστη πυκνότητα για ξενοδοχεία πέντε και τεσσάρων αστέρων ορίζεται αντίστοιχα σε 8 και 9 κλίνες / στρέμμα.
- Για τις (αναπτυσσόμενες τουριστικά περιοχές) το όριο αρτιότητας ορίζεται σε οκτώ (8) στρέμματα, ενώ η μέγιστη πυκνότητα για ξενοδοχεία πέντε, τεσσάρων και τριών αστέρων ορίζεται αντίστοιχα σε 8, 9 και 10 κλίνες / στρέμμα.
- Για τις μητροπολιτικές περιοχές το όριο αρτιότητας ορίζεται σε δέκα (10) στρέμματα, ενώ η μέγιστη πυκνότητα για ξενοδοχεία πέντε, τεσσάρων και τριών αστέρων ορίζεται αντίστοιχα σε 8 και 9 κλίνες / στρέμμα.

Ρυθμίσεις σχεδιασμού του χώρου που σήμερα προβλέπουν μεγαλύτερα όρια αρτιότητας κατισχύουν των ανωτέρω ορίων.

Για την ανάπτυξη σύνθετων κι ολοκληρωμένων τουριστικών υποδομών μικτής χρήσης, όπου αυτή είναι δυνατή στις αναπτυγμένες και αναπτυσσόμενες τουριστικά περιοχές και μόνο σε οργανωμένους υποδοχείς ακολουθούνται οι όροι δόμησης που ισχύουν για τις Π.Ο.Τ.Α. με εξαίρεση τον Σ.Δ. που στα νησιά πλην Κρήτης και Εύβοιας μειώνεται από 0.2 σε 0.15 ενώ το όριο αρτιότητας ορίζεται σε 150.000 τμ.

Για τη δόμηση βιομηχανικών εγκαταστάσεων που απαιτούν θαλάσσιο μέτωπο ακολουθείται το Ειδικό Πλαίσιο της Βιομηχανίας που προβλέπει ότι οι όροι και περιορισμοί της σημειακής χωροθέτησης της βιομηχανίας σε εξωαστικές περιοχές πρέπει να αναμορφωθούν με βάση τις ακόλουθες κατευθύνσεις:

- Μείωση του Σ.Δ. για τις εκτός σχεδίου βιομηχανικές εγκαταστάσεις του άρθρου 4 του Π.Δ. του 1985 σε 0,6 και του Σ.Ο. σε 2,4.
- Κατ' εξαίρεση, να επιτρέπεται η επέκταση υφιστάμενων κατά την έγκριση του παρόντος Ειδικού Πλαισίου βιομηχανικών εγκαταστάσεων, μετά τριετή τουλάχιστον λειτουργία, με παρέκκλιση Σ.Δ. που μπορεί να φθάσει το 1,1 και του Σ.Ο. που μπορεί να φθάσει το 4,4. Σε περίπτωση προσάρτησης στο αρχικό γήπεδο νέων τμημάτων η δυνατότητα αυτή (προσαύξησης του Σ.Δ. και του Σ.Ο.) ισχύει μέχρι διπλασιασμού του εμβαδού που είχε το γήπεδο την 31.12.2006.
- Κατάργηση όλων των παρεκκλίσεων αρτιότητας για την εκτός σχεδίου δόμηση βιομηχανικών εγκαταστάσεων.

Οι προαναφερόμενες διατάξεις του Ειδικού Πλαισίου της Βιομηχανίας κατισχύουν ρυθμίσεων σχεδιασμού του εξωαστικού χώρου στο μέτρο που προβλέπουν ευμενέστερες ρυθμίσεις για τη δόμηση βιομηχανικών εγκαταστάσεων από τις προβλεπόμενες στο παρόν άρθρο.²

3. Η ελάχιστη απόσταση (Ε) τοποθέτησης των κτισμάτων για χρήση κατοικίας από την καθορισμένη γραμμή του αιγιαλού (ή το χείμαυρο κύμα όπου αυτή δεν είναι καθορισμένη), ορίζεται σε συνάρτηση με το υψόμετρο του γηπέδου (Υ) από τη στάθμη της θάλασσας, ως εξής:

- Για Υ ίσο ή μεγαλύτερο των 10 μέτρων, $E = 50$ μέτρα.
- Για $Υ < 10$ μ., ισχύει: $E = 50 + (10 - Υ) \times 5$.

Ελάχιστο υψόμετρο στο σημείο τοποθέτησης των κτιρίων ορίζονται τα 2 μέτρα, πλην της περίπτωσης γηπέδων με Ε μεγαλύτερη των 100 μέτρων, οπότε κατ' εξαίρεση η επιτρεπόμενη δόμηση πραγματοποιείται επί πυλωτής.

Σε περίπτωση κρημνού, το κτίσμα κατασκευάζεται σε απόσταση τουλάχιστον 10 μέτρων από το χείλος του κρημνού, εφόσον αποδεικνύεται από εξειδικευμένη γεωτεχνική μελέτη η αντοχή του εδάφους.

Η ελάχιστη απόσταση (Ε) τοποθέτησης των κτισμάτων, που εξυπηρετούν υποδομές φιλοξενίας, εστίασης και αναψυχής, σύμφωνα με το Ειδικό Πλαίσιο για τον Τουρισμό, από τη γραμμή αιγιαλού πενήντα (50,00μ.) μέτρα. Σε περίπτωση που η υψομετρική στάθμη του φυσικού εδάφους (Υ) στο πλησιέστερο στην ακτογραμμή σημείο τοποθέτησης του κτιρίου είναι μικρότερη των δέκα (10,00) μέτρων από την στάθμη της θάλασσας, η ελάχιστη απόσταση τοποθέτησης των κτισμάτων (Ε1) από την ακτογραμμή δίδεται από

² Οι κατευθύνσεις αυτές ακολουθούνται σε όλη την έκταση του χερσαίου παράκτιου χώρου και στο σύνολο των νησιών.

τη σχέση $E1=50+(10-Y)X5$. Σε τμήματα με υψομετρική στάθμη εδάφους μικρότερη των δύο μέτρων από τη στάθμη της θάλασσας δεν επιτρέπεται η τοποθέτηση κτισμάτων.

Οι περιορισμοί αυτοί δεν ισχύουν για την επέκταση υφισταμένων τουριστικών εγκαταστάσεων στα γήπεδα που κατείχαν κατά την ημερομηνία δημοσίευσης του παρόντος καθώς και για εγκεκριμένους, κατά την ημερομηνία δημοσίευσης του παρόντος, οργανωμένους υποδοχείς τουρισμού που μπορούν να τροποποιούνται χωρίς υπέρβαση των προβλεπόμενων, από την εγκριτική τους πράξη, όρων που αφορούν στην απόσταση των κτισμάτων από τη γραμμή αιγιαλού. Σε κάθε περίπτωση η ελάχιστη απόσταση (Ε) τοποθέτησης των κτισμάτων από τη γραμμή αιγιαλού δεν μπορεί να είναι μικρότερη των πενήντα (50,00μ.) μέτρων.

Ρυθμίσεις σχεδιασμού του χώρου που σήμερα προβλέπουν μεγαλύτερες αποστάσεις στην τοποθέτηση των κτισμάτων από την ακτογραμμή κατισχύουν της ανωτέρω διάταξης.

4. Ελάχιστη απόσταση τοποθέτησης των κτισμάτων από τυχόν παρακείμενες όχθες ποταμών ή λιμνών ορίζονται τα 50 μ από την παρόχθια ζώνη.
 5. Τυχόν αυστηρότερες ρυθμίσεις, που έχουν εκδοθεί πριν την δημοσίευση του παρόντος Πλαισίου, ως προς τις χρήσεις γης, τους όρους και τους περιορισμούς δόμησης, κατισχύουν των ρυθμίσεων του παρόντος άρθρου.
 6. Οι ρυθμίσεις των εδαφίων 2, 3 και 4 της παρούσας παραγράφου δύνανται να αναθεωρηθούν μέσω των Γ.Π.Σ. ή Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π. - που λαμβάνουν υπόψη τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των Ο.Τ.Α αναφοράς τους - μετά και από συνεκτίμηση στοιχείων που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 6 και των αρχών και γενικών κατευθύνσεων των άρθρων 4 και 5.
 7. Κατά την ένταξη στο σχέδιο πόλης περιοχών της ζώνης (ΚΧ2) επιδιώκεται κατά το δυνατόν η εξασφάλιση του κοινόχρηστου χαρακτήρα της ζώνης αυτής (πχ, πράσινο, αναψυχή, ποδηλατόδρομοι, δρόμοι ήπιας κυκλοφορίας) και οι όποιες επεκτάσεις για άλλες χρήσεις να ακολουθούν τα εσωτερικά προς την ενδοχώρα όρια των οικισμών.
- δ) Στο χερσαίο τμήμα της Κρίσιμης Ζώνης, ιδιαίτερη μέριμνα πρέπει να λαμβάνεται για τη διατήρηση της γεωργικής γης υψηλής παραγωγικότητας και των παράκτιων δασών, την προστασία και διαχείριση των κηρυγμένων φυσικών περιοχών, την προστασία αρχαιολογικών χώρων και νεώτερων μνημείων (κηρυγμένων ή μη) καθώς και παραδοσιακών οικισμών, την διαχείριση της ζήτησης του νερού, καθώς και την αποφυγή της υπεράντλησης και της υπαλμύρινσης των υδροφόρων οριζόντων, τηρουμένων σε κάθε περίπτωση των σχετικών προβλέψεων της ισχύουσας νομοθεσίας.
- ε) Σε κάθε περίπτωση, πρέπει να εξετάζεται, κατά το στάδιο της οικείας περιβαλλοντικής αδειοδότησης, η δυνατότητα αλλά και ο βαθμός

δυσκολίας της αναστρεψιμότητας κάθε επέμβασης που συντελείται στην Κρίσιμη Ζώνη και να επιβάλλονται οι κατάλληλοι όροι για την αποκατάσταση του χώρου και την μελλοντική επανένταξή του στο φυσικό περιβάλλον μετά την καθ' οιονδήποτε τρόπο παύση λειτουργίας της δραστηριότητας.

Άρθρο 8

Κατευθύνσεις Χωροταξικής Οργάνωσης για την Δυναμική Ζώνη

Η Δυναμική Ζώνη (Ζώνη Δ), όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 6 παρ. 1.ΙΙ του παρόντος, αποτελείται από ένα θαλάσσιο και ένα χερσαίο τμήμα. Για τη χωροταξική οργάνωση των ζωνών αυτών εγκρίνονται οι ακόλουθες κατευθύνσεις:

α) Στο **θαλάσσιο τμήμα** της ζώνης αυτής, επιπλέον των όσων προβλέπονται για τη ζώνη Κ1, επιτρέπονται:

- θαλάσσιες μεταφορές, σύμφωνα με τις κατευθύνσεις του σχεδιασμού (π.χ., ορισμός θαλασσίων διαδρόμων κι εξασφάλιση συμβατότητας με άλλες χρήσεις),
- Αιολικές εγκαταστάσεις, σύμφωνα με τα κριτήρια χωροθέτησης του Ειδικού Χωροταξικού Πλαισίου για τις Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας.
- Χωροθέτηση κι οργάνωση ζωνών αποδεκτής ανάπτυξης κάποιων χρήσεων της θάλασσας ή αποκλεισμού κάποιων άλλων, σύμφωνα με τις κατευθύνσεις του θαλάσσιου χωροταξικού σχεδιασμού.

β) Στο **χερσαίο τμήμα** της Ζώνης Δ, ισχύουν τα παρακάτω:

- Σε περιοχές επέκτασης των εγκεκριμένων σχεδίων πόλεων και οικισμών προ του 1923 ή κάτω των 2.000 κατοίκων τα κτίρια των προβλεπόμενων χρήσεων (οι οποίες οφείλουν να συνάδουν με τον χαρακτήρα της περιοχής) δεν πρέπει να υπερβαίνουν το 60% της κάλυψης των οικοπέδων και τους τρεις ορόφους.
- Σε περιοχές εκτός εγκεκριμένων σχεδίων πόλεων και ορίων οικισμών, μέχρι την ολοκλήρωση του σχεδιασμού σε τοπικό επίπεδο (ΓΠΣ/ΣΧΟΟΑΠ), απαγορεύεται η δημιουργία νέων εγκαταστάσεων – βιομηχανίας / βιοτεχνίας συμπεριλαμβανομένων των Φ/Β συστημάτων, έργων ΑΠΕ, χονδρικού εμπορίου, εμπορικών εκθέσεων, κτιρίων και γηπέδων αποθήκευσης, γραφείων, κτιρίων περίθαλψης, πρατηρίων καυσίμων. Κατ' εξαίρεση είναι δυνατή η χωροθέτηση βιομηχανικών δραστηριοτήτων, που έχουν ανάγκη θαλάσσιου μετώπου και εξυπηρετούν άμεσες τοπικές ανάγκες ή είναι σημαντικές για την εθνική οικονομία, σύμφωνα με τις κατευθύνσεις του Ειδικού Πλαισίου για τη Βιομηχανία, *που αναφέρονται στην παρ. γ1 του άρθρου 7 του παρόντος Ειδικού Πλαισίου*, ύστερα από συνεκτίμηση κοινωνικών, οικονομικών και περιβαλλοντικών παραμέτρων και στα τμήματα των περιοχών αυτών που παρουσιάζουν μειωμένο τουριστικό ενδιαφέρον.

Στη ζώνη αυτή σε ότι αφορά στη δόμηση κύριων τουριστικών καταλυμάτων ακολουθούνται οι όροι και περιορισμοί που τίθενται από

το Ειδικό Πλαίσιο για τον Τουρισμό και αναφέρθηκαν στις παρ.γ2 και γ3 του άρθρου 7 του παρόντος Ειδικού Πλαισίου.

Για τις λοιπές επιτρεπόμενες χρήσεις που δεν υπάγονται στα άρθρα 1, 5 και 6 του από 24.05.85 (Δ' 270) π.δ/τος και μέχρι την ολοκλήρωση του σχεδιασμού σε τοπικό επίπεδο (ΓΠΣ/ΣΧΟΟΑΠ), ο συντελεστής δόμησης ορίζεται σε 0,5, ενώ για τους λοιπούς όρους και περιορισμούς, ακολουθούνται ανά χρήση οι διατάξεις των από 06.10.1978(Δ' 538) και 24.05.85 (Δ' 270) π.δ/των, όπως ισχύουν.

Αυστηρότερες ρυθμίσεις, που έχουν εκδοθεί πριν την δημοσίευση τού παρόντος Πλαισίου, ως προς τις χρήσεις γης, τους όρους και τους περιορισμούς δόμησης, κατисχύουν των ρυθμίσεων του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 9

Κατευθύνσεις Χωροταξικής Οργάνωσης για την Υπόλοιπη Παράκτια Ζώνη

Η Υπόλοιπη Παράκτια Ζώνη (Ζώνη Υ), όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 6 παρ. 1.III του παρόντος, αποτελείται επίσης από ένα θαλάσσιο και ένα χερσαίο τμήμα. Για τη χωροταξική οργάνωση των ζωνών αυτών εγκρίνονται οι ακόλουθες κατευθύνσεις:

- α) Για το **θαλάσσιο τμήμα της Ζώνης Υ**, λαμβάνονται μέτρα προστασίας του θαλάσσιου περιβάλλοντος και οργάνωσης των συναφών δραστηριοτήτων (όπως οι θαλάσσιες μεταφορές, η αλιεία, οι εξορύξεις, η προστασία εναλίων αρχαιοτήτων κλπ) σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις τής εθνικής νομοθεσίας και στα πλαίσια αντίστοιχων διεθνών υποχρεώσεων.

Αν κριθεί αναγκαίο για την επίτευξη συμβατότητας και συνέργειας μεταξύ των διαφορετικών ασκουμένων δραστηριοτήτων σε συγκεκριμένες περιοχές όπου υπάρχουν αυξημένες πιέσεις, εκπονούνται και θεσμοθετούνται ειδικά χωροταξικά σχέδια για τις εν λόγω θαλάσσιες περιοχές ανεξαρτήτως ζώνης.

- β) Για το **χερσαίο τμήμα της Ζώνης Υ**, δεν τίθενται επιπρόσθετοι περιορισμοί, σε σχέση με όσα ισχύουν σήμερα. Κατά τον σχεδιασμό του χώρου, θα πρέπει να γίνεται σφαιρική εκτίμηση και αντιμετώπιση των σωρευτικών επιπτώσεων των επιμέρους τομεακών πολιτικών, καθώς και έλεγχος των παραγόντων που επηρεάζουν άμεσα ή έμμεσα το παράκτιο οικοσύστημα.

Επιπλέον, ενθαρρύνεται –όπου αυτό είναι δυνατόν– η δημιουργία περισσότερων ελευθέρων και πρασίνων χώρων, η χρήση των αρχών της βιοκλιματικής αρχιτεκτονικής καθώς και η χρήση ανανεώσιμων κι εναλλακτικών πηγών ενέργειας, σύμφωνα και με τις κατευθύνσεις των άρθρων 5-20 του Ειδικού Πλαισίου για τις Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας και των σχετικών παραρτημάτων ως συμπληρωματικών μέσων υλοποίησης των στόχων του παρόντος Πλαισίου.

Ειδικότερα, για τη χωροθέτηση αιολικών μονάδων στο νησιωτικό και θαλάσσιο χώρο καθώς και στις ακατοίκητες νησίδες, σύμφωνα με τα Άρθρα

8 και 10 του Ειδικού Πλαισίου για τις ΑΠΕ λαμβάνονται υπόψη τα εξής ειδικά κριτήρια:

I) στα κατοικημένα νησιά του Αιγαίου και Ιονίου Πελάγους και στην Κρήτη:

1. Το μέγιστο επιτρεπόμενο ποσοστό κάλυψης εδαφών σε επίπεδο πρωτοβάθμιου Ο.Τ.Α. δεν μπορεί να υπερβαίνει το 4% ανά ΟΤΑ δηλαδή 0,53 τυπικές ανεμογεννήτριες / 1000 στρέμματα.

Ειδικά στα μη διασυνδεδεμένα με το σύστημα και το δίκτυο διανομής ηλεκτρικής ενέργειας της ηπειρωτικής χώρας νησιά και μέχρι τη διασύνδεσή τους η συνολική ισχύς των αιολικών σταθμών ανά νησί δεν πρέπει να ξεπερνά το διπλάσιο του επιπέδου αιχμής της ζήτησης που αυτό εμφανίζει σε μεσο-μακροπρόθεσμο ορίζοντα (δεκαετία). Εξαίρεση από το όριο αυτό, δηλαδή από το διπλάσιο του επιπέδου αιχμής της ζήτησης κάθε νησιού, αποτελούν οι προτάσεις εγκατάστασης αιολικών πάρκων που περιλαμβάνουν την κατασκευή επαρκούς διασύνδεσης με το σύστημα και το δίκτυο διανομής ηλεκτρικής ενέργειας της ηπειρωτικής χώρας καθώς και τα αιολικά πάρκα που αποτελούν μέρος πρότασης υβριδικών σταθμών.

2. Εφαρμόζονται οι κανόνες ένταξης των αιολικών εγκαταστάσεων στο τοπίο που ορίζονται στο Παράρτημα IV του Ειδικού Πλαισίου για τις ΑΠΕ.

II) στο θαλάσσιο χώρο:

1. Επιτρέπεται η χωροθέτηση αιολικών εγκαταστάσεων σε όλες τις θαλάσσιες περιοχές της χώρας που διαθέτουν προϋποθέσεις αιολικής εκμεταλλευσιμότητας, εφόσον αυτές δεν εντάσσονται σε ιδιαίτερο θεσμικό καθεστώς ρητής απαγόρευσης της εγκατάστασης ή δεν αποτελούν ζώνη αποκλεισμού, όπως θεσμοθετημένα θαλάσσια ή υποθαλάσσια πάρκα ή βεβαιωμένες γραμμές επιβατικής ναυσιπλοΐας.
2. Ελάχιστες αποστάσεις για τη διασφάλιση της λειτουργικότητας και απόδοσης των αιολικών εγκαταστάσεων: όπως ορίζεται στους Πίνακες του Παραρτήματος II του Ειδικού Πλαισίου για τις ΑΠΕ.
3. Απαγορεύεται η εγκατάσταση ανεμογεννητριών σε απόσταση μικρότερη των 1500 μ. από τις ακτές που περιλαμβάνονται στο πρόγραμμα παρακολούθησης της ποιότητας των νερών κολύμβησης που συντονίζεται από το Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε.
4. Απαγορεύεται η εγκατάσταση ανεμογεννητριών σε κλειστούς κόλπους με εύρος ανοίγματος <1.500 μ.
5. Ελάχιστη απόσταση εγκατάστασης από περιοχές και στοιχεία της πολιτιστικής κληρονομιάς: όπως ορίζεται στους Πίνακες του Παραρτήματος II του Ειδικού Πλαισίου για τις ΑΠΕ.
6. Ελάχιστη απόσταση εγκατάστασης από οικισμούς: όπως ορίζεται στους Πίνακες του Παραρτήματος II του Ειδικού Πλαισίου για τις ΑΠΕ.
7. Ελάχιστη απόσταση εγκατάστασης από παραγωγικές ζώνες ή δραστηριότητες του τριτογενή τομέα: όπως ορίζεται στους Πίνακες του Παραρτήματος II του Ειδικού Πλαισίου για τις ΑΠΕ.

8. Το βάθος θεμελίωσης ή αγκύρωσης της βάσης της ανεμογεννήτριας, προσδιορίζεται από τις δυνατότητες της τρέχουσας τεχνολογίας και τις αντίστοιχες μελέτες στατικής και δυναμικής συμπεριφοράς.
9. Πρέπει να εξασφαλίζεται με την κατασκευή του αιολικού πάρκου η επαρκής διασύνδεση και η μεταφορά της παραγόμενης ηλεκτρικής ενέργειας είτε με το σύστημα της ηπειρωτικής χώρας είτε με το δίκτυο των μη διασυνδεδεμένων νησιών.
10. Μέγιστη απόσταση χερσαίας όδευσης από υποσταθμό διασύνδεσης: 20 χλμ.
11. Εφαρμόζονται οι κανόνες του τοπίου που ισχύουν για τις Π.Α.Π., όπως αυτοί προσδιορίζονται ειδικότερα στο Παράρτημα IV του Ειδικού Πλαισίου για τις ΑΠΕ.

III) στις ακατοίκητες νησίδες:

1. Επιτρέπεται η χωροθέτηση αιολικών εγκαταστάσεων σε όλες τις ακατοίκητες νησίδες της χώρας, εφόσον αυτές δεν εμπίπτουν σε περιοχή αποκλεισμού σύμφωνα με τα ειδικότερα οριζόμενα στο άρθρο 6 του Ειδικού Πλαισίου για τις ΑΠΕ.
2. Στις ανωτέρω περιοχές δεν έχουν εφαρμογή τα όρια που τίθενται στην παράγραφο 1 του άρθρου 8 του Ειδικού Πλαισίου για τις ΑΠΕ.
3. Κατά τα λοιπά, εφαρμόζονται τα κριτήρια χωροθέτησης που ορίζονται στην περίπτωση Α' του άρθρου 10 του Ειδικού Πλαισίου για τις ΑΠΕ για τις θαλάσσιες περιοχές.

Άρθρο 10

Ειδικές Χωροταξικές Κατευθύνσεις για τις Νησιωτικές Περιοχές

Ειδικότερα για τις νησιωτικές περιοχές, πέραν των όσων ορίζονται στα άρθρα 4 έως και 9 του παρόντος, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη και οι ακόλουθες κατευθύνσεις:

- α) Για την άρση της γεωγραφικής απομόνωσης και την ενίσχυση της εδαφικής, κοινωνικής και οικονομικής συνοχής των νησιωτικών περιοχών, επιδιώκεται η βελτίωση της μεταφορικής τους σύνδεσης και η διεύρυνση της προσβασιμότητάς τους σε υπηρεσίες γενικού οικονομικού ενδιαφέροντος. Για το σκοπό αυτό, προτεραιότητα πρέπει να δοθεί στην επέκταση και τη βελτίωση της λειτουργικότητας των υφισταμένων υποδομών, η ανάπτυξη των οποίων πρέπει να είναι ανάλογη με το μέγεθος και τη φέρουσα ικανότητα/δυνατότητα του κάθε νησιού. Στο πλαίσιο αυτό, μικρά νησιά μπορούν να εξυπηρετούνται από μικρότερα μέσα μαζικής μεταφοράς, με τακτικότερα δρομολόγια από μεγαλύτερα γειτονικά νησιά, βάσει ακτινωτού συστήματος μεταφορών.
- β) Για τη διατήρηση και ενίσχυση της παραγωγικής πολυμορφίας και της δημογραφικής βάσης των νησιών, καθώς και τη συγκράτηση-αύξηση του μόνιμου πληθυσμού τους που αποτελεί βασική προϋπόθεση για τη βιώσιμη ανάπτυξή τους, επιδιώκεται η διαφοροποίηση της οικονομικής

τους βάσης και των προτύπων ανάπτυξής τους. Για το σκοπό αυτό, πρέπει να προωθηθούν εναλλακτικές μορφές νησιωτικής ανάπτυξης που θα στηρίζονται στην καινοτομία και στην ποιότητα των παρεχομένων υπηρεσιών, στην προβολή της νησιωτικής παράδοσης και των τοπικών προϊόντων καθώς και στην αξιοποίηση των δυνατοτήτων που προσφέρουν οι νέες τεχνολογίες, στο πλαίσιο ιδίως του προγράμματος της «Κοινωνίας της Πληροφορίας».

- γ) Για τη διατήρηση και ενίσχυση της ελκυστικότητας των νησιών και τη βελτίωση του επιπέδου ζωής σ' αυτά, επιδιώκεται η διαφύλαξη της γεωργικής γης υψηλής παραγωγικότητας, η αειφορική χρήση των φυσικών πόρων και ιδίως των υδάτων, η προστασία, διατήρηση και ανάδειξη της νησιωτικής φυσικής και πολιτιστικής/ αρχιτεκτονικής κληρονομιάς του κάθε νησιού, απομακρύνοντας κατασκευές και έργα ξένα προς τη φυσιογνωμία τους.
- δ) Ιδιαίτερη πρόνοια πρέπει να υπάρξει για την προστασία των μικρών ακατοίκητων νησιών και των βραχονησίδων, καθώς η φυσική τους απομόνωση τα καθιστά συχνά μοναδικά θησαυροφυλάκια της φυσικής κληρονομιάς, σύμφωνα και με τις σχετικές κατευθύνσεις του Ειδικού Πλαισίου για τον Τουρισμό.

Άρθρο 11

Κατευθύνσεις Χωροταξικής Οργάνωσης για τις παράκτιες Οικιστικές περιοχές

Ειδικώς σε ό,τι αφορά τις παράκτιες οικιστικές περιοχές, πέραν των όσων ορίζονται στα άρθρα 4 έως και 10 του παρόντος, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη και οι ακόλουθες κατευθύνσεις:

- α) Γενικά Πολεοδομικά Σχέδια (Γ.Π.Σ.) / Σχέδια Χωρικής και Οικιστικής Οργάνωσης Ανοικτών Πόλεων (Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π.) και άλλα σχέδια χρήσεων γης, καθώς και εγκρίσεις, επεκτάσεις και αναθεωρήσεις Πολεοδομικών Μελετών και σχεδίων πόλεων που αφορούν παράκτιες περιοχές, οφείλουν να εναρμονίζονται προς τις κατευθύνσεις της παρούσας απόφασης και να αιτιολογούν ειδικότερα τις προτάσεις τους σε ό,τι αφορά:
 - την πολεοδομική ανάγκη των εντάξεων, επεκτάσεων ή αναθεωρήσεων στις περιοχές αυτές,
 - τις προτεινόμενες χρήσεις γης και όρους δόμησης στα τμήματα των παρακτίων ΟΤΑ που βρίσκονται στην Κρίσιμη και τη Δυναμική Ζώνη,
 - τη συμβατότητα της επιλεγείσας μορφής οικιστικής ανάπτυξης ή πολεοδόμησης προς τα φυσικά, πολιτιστικά, πολεοδομικά και αρχιτεκτονικά χαρακτηριστικά του συγκεκριμένου παρακτίου ΟΤΑ.
- β) Η πολεοδόμηση και η δόμηση παρακτίων οικιστικών περιοχών πρέπει να πραγματοποιείται σύμφωνα με κανόνες και πρότυπα που εξασφαλίζουν τη βιώσιμη ανάπτυξη των πιο πάνω περιοχών. Για το σκοπό αυτό,

πρέπει να καταρτιστούν βασικά πρότυπα πολεοδόμησης και δόμησης για τις παράκτιες περιοχές, που θα εξασφαλίζουν ιδίως μειωμένη κατανάλωση ενέργειας και νερού, χρήση φιλικών προς το περιβάλλον υλικών και προστασία των οικοσυστημάτων από κάθε μορφής ρύπανση.

- γ) Σε κάθε περίπτωση, πρέπει να προωθηθούν Γ.Π.Σ. / Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π. κατά προτεραιότητα στις περιοχές όπου ασκούνται μεγαλύτερες πιέσεις, ώστε να επιτευχθεί περαιτέρω ο περιορισμός της εκτός σχεδίου δόμησης στις παράκτιες περιοχές, η οποία οδηγεί σε ανεξέλεγκτη διασπορά έργων και δραστηριοτήτων. Παράλληλα, πρέπει να εξασφαλίζεται επαρκής έλεγχος και αυστηρή εφαρμογή της περί αυθαιρέτων κτισμάτων νομοθεσίας.

Άρθρο 12

Υλοποίηση της Στρατηγικής - Διαχειριστικές Ενότητες

Οι κατευθύνσεις του παρόντος Ειδικού Πλαισίου εξειδικεύονται και υλοποιούνται σε Περιφερειακό και τοπικό επίπεδο.

α) Περιφερειακό Επίπεδο

Στο πλαίσιο της αναθεώρησης των Περιφερειακών Πλαισίων Χωροταξικού Σχεδιασμού & Αειφόρου Ανάπτυξης, προσδιορίζονται τα όρια κάθε μίας από τις επιμέρους φυσικές, οικοσυστημικές και/ή ανθρωπογεωγραφικές **Διαχειριστικές Ενότητες** του παράκτιου χώρου της Περιφέρειας (που, ανάλογα με τις συνθήκες, μπορεί να εκτείνονται και πέραν των ορίων ενός Νομού ή να υπάρχουν περισσότερες της μιας στα εδαφικά όρια ενός Νομού) και παρέχονται εξειδικευμένες κατευθύνσεις για τον συντονισμό του σχεδιασμού των επιμέρους πολιτικών και δράσεων σε αυτές.

Μέχρι την αναθεώρηση των Περιφερειακών Χωροταξικών Πλαισίων, προσδιορίζονται – όπου κριθεί αναγκαίο για την αντιμετώπιση κρίσιμων προβλημάτων – **Προσωρινές-Πιλοτικές Διαχειριστικές Ενότητες**, με απόφαση του οικείου Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας μετά από εισήγηση Επιτροπής που συγκροτείται κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 13 του παρόντος.

Για τον προσδιορισμό των Διαχειριστικών Ενότητων λαμβάνονται υπόψη κατ' εξοχήν τα ακόλουθα **κριτήρια**:

- 1) τα γεωμορφολογικά και οικοσυστημικά χαρακτηριστικά, ώστε οι διαχειριστικές περιοχές να αποτελούν ενιαίες χωρικές ενότητες (π.χ., υδρολογικές λεκάνες, περιοχές Natura, προστατευόμενες περιοχές με Φορέα Διαχείρισης, ευαίσθητα οικοσυστήματα περιφερειακής ή τοπικής σημασίας, κλπ),
- 2) βασικά πολιτισμικά και οικονομικοκοινωνικά χαρακτηριστικά, που προσδίδουν κάποια ταυτότητα στην γεωγραφική ενότητα, ή ύπαρξη ιστορικών και πολιτιστικών κέντρων όπου η φυσική λειτουργία τους, η οικονομικοκοινωνική παραγωγική τους βάση και η σημασία τους είναι συνδεδεμένες με τη θάλασσα,

3) βασικά χωροταξικά και πολεοδομικά κριτήρια, συμπεριλαμβανομένης της ύπαρξης περιοχών εφαρμογής Ρυθμιστικών Σχεδίων, Γ.Π.Σ. ή Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π.

Ειδικότερα για τον **νησιωτικό χώρο**, η Διαχειριστική Ενότητα μπορεί να ταυτίζεται με τα όρια της κάθε αντίστοιχης Νομαρχίας ή με τα όρια των επιμέρους νησιών, όπου αυτό κρίνεται λειτουργικό και βιώσιμο, πλην της νήσου Κρήτης για την οποία οι Διαχειριστικές Ενότητες ορίζονται αφού ληφθούν υπόψη τα ως άνω κριτήρια.

β) Τοπικό Επίπεδο

Στο τοπικό επίπεδο προσδιορίζονται οι επιθυμητές χρήσεις και δραστηριότητες καθώς και τα αναγκαία κανονιστικά μέτρα και κατευθύνσεις για τη βιώσιμη ανάπτυξη του παράκτιου χώρου, σε αρμονία με τις κατευθύνσεις του παρόντος και των Χωροταξικών Πλαισίων των Περιφερειών και με τη συμμετοχή των πολιτών και των χρηστών του παράκτιου χώρου, η οποία αποτελεί τον ακρογωνιαίο λίθο της ολοκληρωμένης διαχείρισης.

Η Τοπική Αυτοδιοίκηση κρίνεται ως ο πλέον ενδεδειγμένος φορέας προκειμένου:

- να συλλέγει πληροφορίες σχετικά με τις τοπικές συνθήκες, να προσελκύει τους τοπικούς ενδιαφερόμενους,
- να προωθεί τη συναίνεση και
- να διασφαλίζει τη βέλτιστη εφαρμογή του σχεδιασμού σε μικροκλίμακα.

Άρθρο 13

Επιτροπές Διαχείρισης

Για την εξειδίκευση του παρόντος και την παρακολούθηση της εφαρμογής των κατευθύνσεων για τον Ολοκληρωμένο Σχεδιασμό του Παράκτιου Χώρου συγκροτούνται Επιτροπές Διαχείρισης με πρωτοβουλία κι ευθύνη του Γενικού Γραμματέα της οικείας Περιφέρειας.

Οι Επιτροπές αυτές έχουν **ρόλο εισηγητικό -συμβουλευτικό** προς τις αρμόδιες, κατά περίπτωση, αρχές.

Ειδικότερα μεριμνούν για την προώθηση των στόχων του παρόντος Πλαισίου και κατά τις συζητήσεις για συναφή θέματα (όπως, σύνταξη και παρακολούθηση της εφαρμογής Γ.Π.Σ., Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π., Ρυθμιστικών Σχεδίων ή Περιφερειακών Χωροταξικών Σχεδίων, γνωμοδότηση για Μ.Π.Ε. ή Σ.Μ.Π.Ε., κλπ).

Κάθε Επιτροπή Διαχείρισης εισηγείται για την αντίστοιχη Διαχειριστική Ενότητα μέτρα και τρόπους εφαρμογής των προβλεπομένων στο παρόν Πλαίσιο και ειδικότερα, μεταξύ άλλων:

- την προώθηση των γενικών στόχων και ειδικότερων κατευθύνσεων ολοκληρωμένης διαχείρισης των παράκτιων περιοχών,

- την προώθηση συμβατότητας των τομεακών πολιτικών, που ασκούνται σε κάθε Διαχειριστική Ενότητα,
- τον τυχόν επαναπροσδιορισμό των ορίων των ζωνών διαχείρισης του άρθρου 6, σε κάθε Διαχειριστική Ενότητα,
- την εφαρμογή του Σχεδίου Δράσης,
- την προώθηση και τον συντονισμό δράσεων που προβλέπονται από τα Διαχειριστικά Προγράμματα Προστασίας Περιοχών, Υδάτων, Απερήμωσης, Πυροπροστασίας κλπ, κι έχουν εφαρμογή στην Διαχειριστική τους Ενότητα,
- την προώθηση αναβάθμισης υφισταμένων λειτουργιών και εξωραϊσμού υφισταμένων κατασκευών στην Κρίσιμη και στην Δυναμική Ζώνη, σε περίπτωση ανανέωσης αδείας ή ανακαίνισης ή συντήρησής τους,
- την προώθηση συναφών πιλοτικών προγραμμάτων για την υλοποίηση των στόχων,
- τον συντονισμό των χρηματοδοτήσεων, που δίδονται στις εν λόγω περιοχές, ώστε να εξασφαλιστεί η μέγιστη συνέργεια και αποτελεσματικότητα,
- την συμμετοχή σε σχήματα διεθνούς συνεργασίας για την προώθηση των στόχων στα πλαίσια διεθνών οργανισμών ή με χώρες που αντιμετωπίζουν αντίστοιχα προβλήματα,
- την ενημέρωση των ενδιαφερομένων φορέων και πολιτών,
- την παρακολούθηση, σε συνεργασία με τις αρμόδιες υπηρεσίες, της τήρησης των όρων και προϋποθέσεων εγκατάστασης και λειτουργίας κάποιας επιτρεπόμενης δραστηριότητας ή κατασκευής στην Κρίσιμη και την Δυναμική Ζώνη, που αποφασίζονται κατά την περιβαλλοντική αδειοδότηση,
- την παρακολούθηση, σε συνεργασία με τις αρμόδιες υπηρεσίες, της εφαρμογής των στόχων του παρόντος σε τοπικό επίπεδο περιλαμβανομένης και της αποφυγής αυθαίρετων κατασκευών, και
- την γνωμοδότηση για θέματα διαχείρισης της τυχόν εισφοράς σε γη και/ή σε χρήμα και/ή άλλων οικονομικών πόρων, που διατίθενται για την ΟΔΠΧ.

Σε κάθε Επιτροπή Διαχείρισης **συμμετέχουν** με εκπρόσωπό τους (Νομάρχη, Δήμαρχο ή εκπρόσωπο αρμόδιας υπηρεσίας) όλοι οι παράκτιοι Νομοί και ΟΤΑ της αντίστοιχης Διαχειριστικής Ενότητας, οι βασικοί οικονομικοκοινωνικοί φορείς που προβλέπονται για τα αντίστοιχα Περιφερειακά Συμβούλια κατά το άρθρο 51 του ν. 2218/94, και κατά περίπτωση ένας επιστήμονας με γνώσεις κι εμπειρία σε οικολογικά, περιβαλλοντικά ή χωροταξικά θέματα.

Ειδικά για τα νησιά πλην Κρήτης καθώς και για τις Νομαρχίες Αττικής και Θεσσαλονίκης, συμμετέχουν και οι μη παράκτιοι Ο.Τ.Α. επειδή στον

παράκτιο χώρο παρουσιάζονται προβλήματα που έχουν την πηγή και τα αίτιά τους σε περιοχές που απέχουν πολύ από τις ακτές.

Στην αντίστοιχη Διαχειριστική Επιτροπή συμμετέχουν επίσης εκπρόσωποι Οργανισμών Ρυθμιστικών Σχεδίων, ή Φορέων Διαχείρισης Προστατευόμενων Περιοχών ή Υδατικών Διαμερισμάτων που τυχόν υπάρχουν στις αντίστοιχες ενότητες.

Χρέη γραμματείας της Επιτροπής ασκούν, με απόφαση του Γενικού Γραμματέα, κατά περίπτωση οι Δ/νσεις Σχεδιασμού και Ανάπτυξης της Περιφέρειας ή οι Δ/νσεις Προγραμματισμού των Νομαρχιών.

Οι Επιτροπές Διαχείρισης **συντάσσουν και υποβάλλουν** στο Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε., τον Νοέμβριο κάθε έτους, μέσω του Γενικού Γραμματέα της κάθε Περιφέρειας, **Έκθεση Ετήσιας Προόδου** της εφαρμογής του παρόντος Πλαισίου. Προς τούτο, το Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε., που έχει την εποπτεία του συντονισμού της συνολικής διαδικασίας σε εθνικό επίπεδο, αποστέλλει στις Περιφέρειες προδιαγραφές για τη σύνταξη των Εκθέσεων Προόδου.

Άρθρο 14

Κατευθύνσεις προς τις Επιτροπές Διαχείρισης

Στις Επιτροπές Διαχείρισης των Παράκτιων Διαχειριστικών Ενοτήτων δίνονται οι παρακάτω κατευθύνσεις:

α) Ενθάρρυνση και προώθηση:

- Προσαρμοσμένων στην κάθε περιοχή τομεακών κατευθύνσεων με στόχο την ολοκληρωμένη διαχείριση του παράκτιου χώρου,
- Διατομεακού συντονισμού των αρμόδιων διοικητικών υπηρεσιών σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο και τυχόν επαναπροσδιορισμό του ρόλου των εμπλεκόμενων φορέων αν χρειαστεί,
- Δράσεων και πρακτικών, που θα εξασφαλίζουν μειωμένη κατανάλωση ενέργειας, ορθολογική διαχείριση των υδάτινων πόρων, χρήση φιλικών προς το περιβάλλον υλικών, προστασία των παράκτιων οικοσυστημάτων κ.α.,
- Μηχανισμών ελέγχου της εφαρμογής και της αγοράς γης, που θα διασφαλίζουν την μακροπρόθεσμη και βιώσιμη αναπτυξιακή προοπτική του χώρου και, παράλληλα, την απρόσκοπτη πρόσβαση τού κοινού στις ακτές,
- Εθελοντικών Συμφωνιών με χρήστες της παράκτιας ζώνης, συμπεριλαμβανομένων των περιβαλλοντικών συμφωνιών με τη βιομηχανία και τον τουρισμό.

β) Δημιουργία συνθηκών για την προαγωγή πρωτοβουλιών "από τη βάση προς τα πάνω" και την ενεργότερη συμμετοχή του κοινού και των Μ.Κ.Ο. στην ολοκληρωμένη διαχείριση της παράκτιας ζώνης,

- γ) Χρήση καταλλήλων συστημάτων συγκέντρωσης πληροφοριών σχετικά με την παράκτια ζώνη και ενημέρωσης του κοινού, βασισμένων σε συμβατές (νόμιμες) μεθόδους,
 - δ) Ανάπτυξη καταλλήλων προγραμμάτων κατάρτισης και εκπαίδευσης,
 - ε) Αξιοποίηση των δυνατοτήτων συνεργασίας μεταξύ Επιτροπών Διαχείρισης και αντίστοιχων φορέων άλλων χωρών, ώστε να γίνεται ανταλλαγή εμπειριών και καλών πρακτικών και να πολλαπλασιάζονται οι πιθανότητες χρηματοδότησης δράσεων από διεθνή χρηματοδοτικά μέσα.
- Κατά την εφαρμογή σε κάθε Διαχειριστική Ενότητα θα πρέπει επιπρόσθετα να:
- α) Δίδεται ειδική προσοχή στις οικονομικές δραστηριότητες, που χρειάζονται άμεση πρόσβαση στην θάλασσα,
 - β) Καταβάλλεται προσπάθεια ώστε οι διάφορες οικονομικές δραστηριότητες στην περιοχή να κάνουν την ελάχιστη δυνατή χρήση φυσικών πόρων παίρνοντας υπόψη τις ανάγκες και των μελλοντικών γενεών,
 - γ) Εξασφαλίζεται ολοκληρωμένη και βιώσιμη διαχείριση αποβλήτων,
 - δ) Εξασφαλίζεται ότι η παράκτια και η θαλάσσια οικονομία προσαρμόζονται στα ευαίσθητα φυσικά χαρακτηριστικά των παράκτιων ζωνών και ότι οι φυσικοί πόροι προστατεύονται από τη ρύπανση και την υποβάθμιση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Άρθρο 15

Πρόγραμμα Δράσης

Το πρόγραμμα δράσης αφορά την περίοδο 2009 – 2024, μπορεί να ενταχθεί στην 4^η Προγραμματική Περίοδο στο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Περιβάλλον και Αειφόρος Ανάπτυξη» - Ε.Σ.Π.Α. 2007-2013 ή στον κρατικό προϋπολογισμό συνολικά ή εν μέρει, και διαρθρώνεται ως εξής:

1. Μελέτη για καταγραφή δεικτών βιώσιμης ανάπτυξης παράκτιων Νομών (& ΟΤΑ) της χώρας.

Αντικείμενο: Εκπόνηση μελέτης για συλλογή στοιχείων, χαρτογραφική απεικόνιση & αξιολόγησή τους με χρήση σχετικών Δεικτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εντοπισμός κενών πληροφόρησης και στατιστικών δεδομένων ώστε να καλυφθούν στο μέλλον. Προτάσεις για επόμενα βήματα.

Αρμόδιος φορέας: Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε.

Χρηματοδότηση: Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Περιβάλλον και Αειφόρος Ανάπτυξη» - Ε.Σ.Π.Α. 2007-2013.

2. Μελέτη για τον προσδιορισμό των πλέον ευάλωτων παράκτιων Περιοχών της χώρας

Αντικείμενο: Εκπόνηση μελέτης για τον εντοπισμό των παράκτιων περιοχών με ευαίσθητα οικοσυστήματα, κινδύνους διάβρωσης ή απερήμωσης, πιθανότητα επιπτώσεων από κλιματικές αλλαγές ή άνοδο της στάθμης της θάλασσας, κλπ. Προτάσεις για κατευθύνσεις διαχείρισης και μέτρα ανά κατηγορία προβλήματος.

Αρμόδιος φορέας: Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε.

Χρηματοδότηση: Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Περιβάλλον και Αειφόρος Ανάπτυξη» - Ε.Σ.Π.Α. 2007-2013.

3. Εκπόνηση τριών πιλοτικών προγραμμάτων για Διαχείριση Παράκτιων Περιοχών σε 3 Περιφέρειες εκ των οποίων οι 2 νησιωτικές

α. Αντικείμενο: Εκπόνηση 3 μελετών-προγραμμάτων για κρίσιμες παράκτιες και νησιωτικές περιοχές, που παρουσιάζουν προβλήματα γεωγραφικής απομόνωσης ή υφίστανται μεγάλες πιέσεις ή απειλούνται από φυσικούς κινδύνους (διάβρωση, πλημμύρες, άνοδο στάθμης θάλασσας κλπ). Εκτέλεση ορισμένων έργων επίδειξης με βάση τις προτάσεις των παραπάνω μελετών. Στήριξη Επιτροπών Διαχείρισης, παροχή υπηρεσιών συμβούλων, σύνταξη προδιαγραφών για τη διαχείριση, σύνταξη τομεακών κατευθύνσεων χωρικής οργάνωσης του θαλάσσιου τμήματος ιδιαιτέρως, σύνταξη προδιαγραφών για τις εκθέσεις προόδου, πρόταση μέτρων προσαρμογής στις κλιματικές αλλαγές και μείωσης των επιπτώσεών τους, ενημέρωση / ευαισθητοποίηση του κοινού, καταγραφή και διακίνηση καλών πρακτικών, δικτύωση με συναφείς φορείς & προγράμματα, ιστοσελίδα για διάχυση αποτελεσμάτων, κλπ.

Αρμόδιος φορέας: Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. - Περιφέρειες.

Χρηματοδότηση: Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Περιβάλλον και Αειφόρος Ανάπτυξη» - Π.Ε.Π. - Ε.Σ.Π.Α. 2007-2013.

4. Αξιολόγηση και προσαρμογή των προδιαγραφών εκπόνησης / επικαιροποίησης των Περιφερειακών Πλαισίων Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης (Π.Π.Χ.Σ.Α.Α.) προς τις κατευθύνσεις του παρόντος

Αντικείμενο: Εκπόνηση μελέτης αξιολόγησης και προσαρμογής των προδιαγραφών των Π.Π.Χ.Σ.Α.Α. προς τις κατευθύνσεις του παρόντος.

Αρμόδιος φορέας: Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε.

Χρηματοδότηση: Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Περιβάλλον και Αειφόρος Ανάπτυξη» - Ε.Σ.Π.Α. 2007-2013.

5. Αξιολόγηση του θεσμικού πλαισίου των Γ.Π.Σ. και Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π. και προσαρμογή του στις απαιτήσεις του παρόντος

Αντικείμενο: Εκπόνηση μελέτης αξιολόγησης του θεσμικού πλαισίου των Γ.Π.Σ. και Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π. και επεξεργασία των αναγκαίων θεσμικών ρυθμίσεων για τις εφαρμογές στον παράκτιο χώρο, συμπεριλαμβανομένης και προσαρμογής των προδιαγραφών προς τις κατευθύνσεις του παρόντος.

Αρμόδιος φορέας: Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε.

Χρηματοδότηση: Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Περιβάλλον και Αειφόρος Ανάπτυξη» - Ε.Σ.Π.Α. 2007-2013.

6. Εξειδίκευση δεικτών για τη χωροταξική τυπολογία των παρακτίων περιοχών και δημιουργία ηλεκτρονικής βάσης δεδομένων για την παρακολούθηση των χωροταξικών μεταβολών στον παράκτιο χώρο

Αντικείμενο: Εκπόνηση μελέτης με αντικείμενο την εξειδίκευση υφισταμένων δεικτών (Ε.Ε., Ε.Ο.Π., ESPON, Ο.Ο.Σ.Α., Ο.Η.Ε.) και προσαρμογή τους για τη χωροταξική τυπολογία των παρακτίων περιοχών της χώρας. Επίσης, δημιουργία ηλεκτρονικής βάσης δεδομένων για την καταγραφή όλων των σχετικών στοιχείων και την παρακολούθηση των χωροταξικών μεταβολών στον παράκτιο χώρο με βάση δείκτες παρακολούθησης κι αξιολόγησης της εφαρμογής, που θα επιλεγούν. Η βάση αυτή θα αποτελέσει τμήμα του Εθνικού Δικτύου Πληροφοριών για τον Χωροταξικό Σχεδιασμό, που προβλέπεται στο άρθρο 14 του ν. 2742/1999, ενώ οι σχετικοί δείκτες και πληροφορίες θα αποτελέσουν εργαλείο για τη σύνταξη των εκθέσεων αξιολόγησης που προβλέπονται στο άρθρο 7 παρ. 6 του ν. 2742/1999.

Αρμόδιος φορέας: Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε.

Χρηματοδότηση: Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Περιβάλλον και Αειφόρος Ανάπτυξη» - Ε.Σ.Π.Α. 2007-2013.

7. Δημιουργία βασικών προτύπων πολεοδόμησης και δόμησης στις παράκτιες περιοχές

Αντικείμενο: Εκπόνηση μελέτης προτύπων για τον πολεοδομικό σχεδιασμό και τη δόμηση στις παράκτιες περιοχές, σύμφωνα με τους κανόνες της βιώσιμης ανάπτυξης και του βιοκλιματικού σχεδιασμού, και επεξεργασία των αναγκαίων θεσμικών ρυθμίσεων.

Αρμόδιος φορέας: Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε.

Χρηματοδότηση: Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Περιβάλλον και Αειφόρος Ανάπτυξη» - Ε.Σ.Π.Α. 2007-2013.

8. Αξιολόγηση των ρυθμίσεων της αναπτυξιακής νομοθεσίας για τον παράκτιο χώρο και προσαρμογή της στις απαιτήσεις του παρόντος

Αντικείμενο: Εκπόνηση σχετικής μελέτης και επεξεργασία των αναγκαίων θεσμικών ρυθμίσεων για την προσαρμογή στις απαιτήσεις του παρόντος.

Αρμόδιος φορέας: Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε.

Χρηματοδότηση: Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Περιβάλλον και Αειφόρος Ανάπτυξη» - Ε.Σ.Π.Α. 2007-2013.

9. Συγκέντρωση, καταγραφή και κωδικοποίηση της νομοθεσίας για τον παράκτιο χώρο και έκδοση σχετικού βοηθήματος

Αντικείμενο: Εκπόνηση σχετικής μελέτης και έκδοση εκλαϊκευτικού βοηθήματος, που να διευκολύνει την αναζήτηση νομοθεσίας με εφαρμογή στον παράκτιο χώρο και να μπορεί να συμπληρώνεται κι επικαιροποιείται.

Αρμόδιος φορέας: Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε.

Χρηματοδότηση: Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Περιβάλλον και Αειφόρος Ανάπτυξη» - Ε.Σ.Π.Α. 2007-2013.

10. Διαχειριστικές δράσεις ανά Διαχειριστική Ενότητα σε εφαρμογή του Πλαισίου

Αντικείμενο: (Αξιοποιώντας τα αποτελέσματα των δράσεων 1-9, και με χρονικό ορίζοντα άνευ ορίων): Εκπόνηση ειδικών μελετών κατά περίπτωση, δράσεις διαχείρισης των παράκτιων ζωνών, επιμόρφωση, έκδοση ενημερωτικού υλικού, καμπάνιες ευαισθητοποίησης, κατασκευές για τη διευκόλυνση της διαχείρισης, παρακολούθηση της εφαρμογής, δημιουργία τράπεζας δεδομένων με τις πληροφορίες για την κατάσταση του χώρου και την εξέλιξη της εφαρμογής των πολιτικών και δράσεων Ο.Δ.Π.Χ., τεχνική υποστήριξη, κλπ.

Αρμόδιος φορέας: Περιφέρειες και Επιτροπές Διαχείρισης

Χρηματοδότηση: Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Περιβάλλον και Αειφόρος Ανάπτυξη» - Ε.Σ.Π.Α. 2007-2013 και άλλοι διεθνείς και κρατικοί πόροι.

11. Δημιουργία μηχανισμού παρακολούθησης και αξιολόγησης της εφαρμογής του Ειδικού Πλαισίου

Αντικείμενο: Δημιουργία μηχανισμού παρακολούθησης και αξιολόγησης της εφαρμογής του σχεδιασμού κατά τρόπο που να υποστηρίζει και τις ανάγκες του Ειδικού Πλαισίου για τον Παράκτιο Χώρο. Αναγκαία μέτρα και δράσεις: α) συλλογή, ταξινόμηση και επεξεργασία στοιχείων και δεδομένων για τη χωρική διάρθρωση και οργάνωση του παράκτιου χώρου, β) επεξεργασία δεικτών παρακολούθησης και αξιολόγησης της εφαρμογής του Ειδικού Πλαισίου, γ) παρακολούθηση των σημαντικών επιπτώσεων στο περιβάλλον από την εφαρμογή του Ειδικού Πλαισίου, εντοπισμός απρόβλεπτων επιπτώσεων και πρόταση για τη λήψη επανορθωτικών μέτρων, δ) παρακολούθηση και αξιολόγηση της τήρησης των βασικών επιλογών, προτεραιοτήτων και κατευθύνσεων του Ειδικού Πλαισίου (άρθρα 7 παρ. 6 και 14 ν. 2742/1999, άρθρο 9 ΚΥΑ 107017/28.08.2006, ΦΕΚ 1225Β'/5.9.2006).

Αρμόδιος φορέας: Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε.

Χρηματοδότηση: Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Περιβάλλον & Αειφόρος Ανάπτυξη» - Ε.Σ.Π.Α. 2007-2013.

Άρθρο 16

Μηχανισμοί ελέγχου εφαρμογής

Η Επιτροπή Διαχείρισης κάθε παράκτιας Ενότητας συνεργάζεται με όλες τις υπηρεσίες, που έχουν κατά τον νόμο αρμοδιότητα ελέγχου, προκειμένου να εξασφαλίσουν την εφαρμογή των στόχων και κατευθύνσεων του παρόντος Πλαισίου. Ο Γενικός Γραμματέας της κάθε Περιφέρειας συντονίζει τη συνεργασία αυτή, καλεί τα αρμόδια όργανα να εκτελέσουν τα καθήκοντά τους ως προς τον έλεγχο, έχει τη δυνατότητα επιβολής διοικητικών κυρώσεων, εισηγείται στον Υπουργό ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. την επιβολή χρηματικών ποινών σε εφαρμογή του άρθρου 28 του ν. 1650/86 και θεωρείται υπεύθυνος αν δεν εξαντλήσει όλα τα περιθώρια για την τήρηση των διατάξεων του παρόντος στην Περιφέρειά του. Τα ποσά των εισπραττομένων χρηματικών ποινών θα μεταφέρονται στο Ειδικό Ταμείο Εφαρμογής Ρυθμιστικών και Πολεοδομικών Σχεδίων (Ε.Τ.Ε.Ρ.Π.Σ.).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 17

Παραρτήματα και Χάρτες

Αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της παρούσας απόφασης το Διάγραμμα 1 και ο Χάρτης 1, που περιλαμβάνονται στο κείμενο.

Άρθρο 18

Καταργούμενες διατάξεις

Κάθε διάταξη, που αντιβαίνει στο παρόν Πλαίσιο, ή ανάγεται σε θέματα που ρυθμίζονται από αυτήν, παύει να ισχύει.

ΑΡΘΡΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

1. Το χρονικό διάστημα ισχύος των εγκρινομένων κατά το προηγούμενο άρθρο όρων, περιορισμών και κατευθύνσεων για την προστασία και

διαχείριση του περιβάλλοντος κατά την εφαρμογή του Ειδικού Πλαισίου Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης για τον Παράκτιο Χώρο και τα νησιά ορίζεται σε 15 έτη. Τυχόν αναθεώρηση ή μείζων τροποποίηση του Ειδικού Πλαισίου, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 7 παρ. 5 του Ν. 2742/1999, συνεπάγεται την υποχρέωση πραγματοποίησης νέας διαδικασίας Στρατηγικής Περιβαλλοντικής Εκτίμησης.

2. Η παρακολούθηση τυχόν περιβαλλοντικών επιπτώσεων από την εφαρμογή του παρόντος Πλαισίου διενεργείται σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 7 παρ. 6 του Ν. 2742/1999 και στο άρθρο 15 του Ειδικού Πλαισίου Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης για τον Παράκτιο Χώρο και τα νησιά.

ΑΡΘΡΟ ΤΡΙΤΟ

Η ισχύς της παρούσας απόφασης αρχίζει από την ημέρα δημοσίευσής της στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Η απόφαση αυτή να δημοσιευτεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ
ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΟΥ ΧΩΡΟΤΑΞΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ ΚΑΙ
ΤΗΣ ΑΕΙΦΟΡΟΥ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΦΛΙΑΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ

ΚΩΣΤΗΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΑΜΑΡΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ ΑΙΓΑΙΟΥ ΚΑΙ
ΝΗΣΙΩΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ